

Bjarni Benediktsson, dagblöð 1949-1955, 2. hluti

Bjarni Benediktsson – Dagblöð

Einungis fréttir og greinar tengdar Bjarna Benediktssyni eru skannaðar og sýndar hér en dagblöð má sjá á vef Landsbókasafn Íslands – Háskólabókasafns, timarit.is

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Fjölskyldan
Askja 6-10

I Reykjavík og Kína eru beir eins.

I sama tölublaði "Shanghai Frelsis Dagblaðsins" og fræðir Kinverja um "vopnaða ameríkanska íhlutun" á Íslandi og "mótmeli þjóðarinnar" (sennilega 300 manns) er birt bréf frá einum kommúnista.

Maður þessi, sem virðist vera miðaldra skólakennari, segir frá því að hann, hafi fengið "eðlilega mannlega meðaumkun" með ekkju og dóttur landeiganda eins, sem kommúnistar höfðu tekið af lífi, en nú leituðu á náðir kennarans.

"Síðar skildi ég", skrifar hann, "að meðaumkun með þeim var alvarleg villa og hættuleg hugsun. Af höndum þeirra lekur blóð fátæklinganna. Æn frekari hiks sagði ég lægreglunni frá þeim og sá um, að þær væru teknar fastar. Eftir það hvarf stórkökkur, sem setið hafði fastur í hálsi mér".

Manngæðin leynta sér ekki. Né heldur hvaðan þessi hugsunarháttur er kominn.

Getur nokkur, sem það athugar dulizt hinn andlegi skyldleiki milli þessar miðaldra kínverkska skólakennara og miðaldra gullismiðs hér í bæ, Aðalbjörns Þéturssóðar? Mannsins, sem í fyrra bar þá ósk í Pjógviljanum, að stjórnmálaandstæðingar hans fengju krabbamein.

"Pjóðin" á fundi komunnista

í kinverska blaðinu "Shanghai Frelsis Dagblaðinu" frá 24. maí s.l. heitir ein aðalgreinin:

"Pjóðin á Íslandi mótmælir vopnaðri ameríkanskri íhlutun".

Pessi eruugi Kinverja fyrir málfnum Íslendinga á upptök sín í áróðursvél hins elþjóðlega komunnisma. Strax eftir að "Pjóðin" frá Þórsgötu 1 og Skólavörðustíg 19 hafði heldið fund sinn við barnaskólanum var sagt frá honum í rússneska útvarpinu með miklu yfirlæti.

Norska komunnistablaðið "Friheten" birti svo hinn 21. maí einkaskeyti frá Laupmannahöfn, undir fyrirsögninni "Risafundur í Reykjavík". Segir þar m.a. að "tugþúsundir", hafi komið á fundinn og goldið ræðunum samþykki með "stórmende bifall".

Premur dögum seinna er fréttin svo komin austur til Kína, og þá er það hvorki meira né minna en sjálf "Pjóðin á Íslandi", sem mótmælir!!!

Ollu má nú nafn gefa.

Í Morgunblaðinu var birt mynd ~~á~~ um ~~xxxi~~ ~~xxix~~ ~~víkigássyri~~, sem sanner, að meðan Einar Ólgeirsson var að tala voru á fundinum 650-700 manns.

Mynd þessi staðfestir því örugglega, að síst var of lítið gert úr fundarsókninni, þegar Morgunblaðið sagði 17. maí:

"Þegar fundur hófst var lið komanns komið á staðinum, alls um 800 manns, í hästa lagi. Meðan á ræðunum stóð breyttust við nokru fleiri, en fyrir voru, af forvitnum kvíldgengumönnum.

Af sjálfri "mótmæla" atkvæðagreiðslunni, er að vísu ekki til ljósmynd, svo að vitað sé. Æn það skiftir ekki mál, því að allir vita að í henni tóku ekki þátt, nema þriðjungur fundaðmanns eða nokkur hundruð manns.

En hvað gerir komnum það ? Austur í Kína, segja þeir hik-laust, að það hafi verið "Þjóðin á Íslandi", sem hafi mótmælt!!!

16. júní

Eru kommar að átta sig?

— Trúirðu því, að Þjóðviljamenn sjeu farnir að átta sig á, að tilgangslaust sje fyrir þá að berja höfðinu við steininn, útaf Lækjargötufundin um um daginn, þar sem þeir bjeldu því hiklaust fram, að þar hefðu verið saman komnar margar þúsundir manna?

— Ekki get jeg ímyndað mjer, að þeir sjeu orðnir svo dasaðir. Eftir því sem mjer hefir verið sagt, þá mega kommúnistar blátt áfram aldrei viðurkenna neinar yfirsjónir sinar. Hversu fráleitar fjarstæður þeirra eru, verða þeir að halda fast við það sem þeir einu sinni hafa sagt. Áróður þeirra byggist yfirleitt að svo miklu leyti á fastheldnumni við lygina og blekkingarnar.

— En er ekki nokkuð sjerstöku málí að gegna þegar um ljósmyndir er að ræða, sem þeir hafa álpast til að mótmæla? Sjón er sögu ríkari. Myndirnar sem teknar voru af hópun um tala vissulega sínu málí. Ekki e: hægt, jafnvel ekki fyrir visindalega mentaða lygara einsog kommúnista, að halda því fram að ljósmynda vjelarnar segi ósatt?

— Ef það reynist svo, að Þjóðviljinn falli frá fyrri frásögnunum sínunum um mannfjöldann á þessum götufundi kommúnista, þá getur það ekki verið af öðru en því, að þeir sjá sem er, að þegar Morganblaðið hefir birt myndir af fundinum, þar sem greinilega sjest að fundarmenn voru innan við 800, þá er gersamlega tilganglaust að halda lygunum um þúsundirnar til streitu.

Og það kann að vera að þeir gefist upp. En það er alveg óvenjulegt. Og gersamlega andstætt starfsaðferðum þeirra.

16. júní

Fleipur kommúnista um „ævarandi hlutleysi“ Islands í mótsögn við 6 ára fullyrðingar þeirra sjáfra

Kommúnistar gera það ekki endaslept í rógburði sínum erlendis um Íslendinga.

Hinn 13. maí s.l. skrifsaði einn þeirra Kominform-manna sem af íslensku bergi eru brotnir, í svenska kommúnistablaðið Ny dag og sagði, að varnarsamningurinn bryti í hága við ísleusku stjórnarkrána.

Rökin fyrir þessari fjarstæðu voru þau, að samkvæmt „íslensku stjórnarskránni“ sje Ísland „ævarandi hlutlaust“.

Óþarf er að teka það fram að ekkert slíkt ákvæði nje neitt í þá átt hefur nokkru sinni verið í íslensku stjórnarskránni. Það er þess vegna svo fráleitt sem fremst má vera að vitna í „hið ævarandi hlutleysi“ í þessu sambandi.

Um „ævarandi hlutleysi“ var á sínunum tíma talð í sambandslögunum frá 1918, sem voru samningur við Dani.

Svo sem flest önnur ákvæði sambandslaganna var ákvæðið um „ævarandi hlutleysi“ úr sögum unni löngu áður en sambands-

lögum sjálf voru felld úr gildi með alþjóðar-atkvæðagreiðslu 1944. Þetta ákvæði stóð ekki reynslunnar dóm og gufaði upp á striðsárunum.

Óheilindi kommúnista í þessu verða þó enn ljósari, þegar ihugað er, að þeir fullyrtru vorið 1945, að hlutleysið væri svo gersamlega úr sögunni, að Ísland hefði í raun og veru verið í striði við Pýskaland í miörg ár.

Nú fullyrðir þetta sama fólk, að hlutleysið sje fyrirkipað í sjálfri stjórnarskránni og því hafi aetið verið fylgt!!!

Engum heilskyggnum manni blandast hugur um af hverju þessi fjarstæða er borin fram. Það er til þess, að enginn hindrum sje lögð í veginn fyrir því, að Íslendingar njóti „hitans af geislum hinnar nýju stjórnar í Austri“, svo að orðalag rússneska þingmannsins Perventsevs, sem hjer var í vetur, sje notað. Með öðrum orðum, landið á að vera varnarlautst til þess að Rússar geti hremt það, þegar þeim hentar.

19. júní

19. júní

Hamingjuóskir Molotovs til Hitlers 17. júní 1940 eru eftirminnilegar.

Öllum Reykvikum munu verða ógleymanleg hin tilkumumiklu hátiðahöld, lið góða veður og ágæti sainhugur 17. júní að þessu sínni. Enginn árstími er betri til hátiðahalda hjer á landi en þessi og minningarnar, sem tengdar eru við dagninn, eru slikein, að þær gera hann helgan í augum allra góðra Íslendinga.

Yfir þessum árstíma er því, bæði í eiginlegum og óeiginlegum skilningi, mikil birta í augum okkar. En þó höfum við gott af að minnast þess, að það var einmitt um þetta leyti fyrir 11 árum, sem þyngri sky ófrelsí og yfirlangs lívldu yfir heiminum en nokkrum sínum áður. Um þessar mundir sumarið 1940 hafði Þjóðverjum tekist að rjúfa varnirnar í vestri og stóðu sigri hrósandi í sjálfrí Parisarborg.

Það voru þungbærir dagar fyrir alla þá, er unnu frélsi og lýðræði. Hinir, sem elska kúgun og ofbeldi, glöddust.

Okkur Íslendingum mátti vera það sjerstaklega minnisstætt, að einmitt að kvöldi dags hinn 17. júní 1940 kallaði Molotov utanríkisráðherra Rússu á þýska sendiherrann í Moskva, Schulenburg greifa, „og lýsti heitstu hamingju óskum Sovjetstjórnarinnar yfir því hversu hinn þýski herafli hefði náið framúrskarandi árangri“.

Fra þessu sagði þýski sendiherrann í hraðskeyti, sem hann sendi ríkistjórn sinn strax kl. 1,10 þá um nóttina. Þessi „heitasta hamingju ósk“ mátti ekki kólna, hún varð að komast áleiðis áður en dagaði á ný.

Hvernig líst mönnum svo á, að þeir, sem slikein hamingjuóskir sendu og studdu þá ofbeldið ekki síður í verki en orði, skuli nú bykjast vera sjerstakir vinir friðar og frelsis(!)?

Eða finnst mönnum ekki fara vel á því, að Þjóðviljum skuli nota einmitt 17. júní, til að gorta yfir, hversu kommunistar hafi staðið sig vel gegn þýsku innrásarmönnumnum í Vestur-Evrópu!!!

19. júní

19. júní

Kann hann að telja.

Jónas Árnason, blaðamaður, heldur því fram í Þjóðviljanum að hann kunni allra manna best að telja.

Tölvisi hans hefur leitt hann til þess að fullyrða, að á mynd þeirri, sem Þjóðviljum birti af Lækjargötfu-fundi kommúnista á dögunum, sjeum það bil 5000 manns, og myndin samni því nærvist svo mikils mannfjölda.

Jónas hlýtur að viðurkenna, að allar ágiskanir í þessu efni eru óþarfar. Hann hefur myndina með höndum og getur sest niður og talið fundarmenn.

EKKI mun vera ástæða til að efa sanntleiksleit Jónasar í þessu sem óðru. Mun hann því að sjálfssögðu fallast á eftirfarandi tillögu:

Að samkomulag takist milli Þjóð-viljans og þessa blaðs, um það, að fengir verði dómkvaddir menn, til að úrskurða, hve margir áheyrendurnir eru á myndunum tveim, Morgunblaðsmyndinum, er tekin var af fundinum, þegar Einar Olgeirsson flutti sína ræðu og á myndinni, sem tekin var nokkru síðar á meðan á fundinum stóð og birtist í Þjóðviljanum.

Að þennan hátt gefur almenningur fengið úr því skorið, hve tölvisi Jónasar Árnasonar er óskeikul.

19. júní

19. júní
Stefán Pjetursson

ritstjóri Alþýðublaðsins, hefur nú, ótilkvaddur, játað, að hann leppi áróðursþvættinginn upp úr Þjóðviljanum, í skrifum sínum um „Morganblaðshöllina“ sem öðrum.

Jafnframt stendur hann á því fastara en fótum, að hann sje skeleggasti andstæðingur kommúnista hjer á landi. En hvernig þetta tvennt getur farið saman, hafa ekki aðrir skilið en Stefán Pjetursson.

Að meðan hann sýnir enga tilburði til þess að rýma úr „Alþýðuhölliinni“ við Hverfisgötu, fyrir fólk, sem býr í hanabjálkum, kjöllurum og bröggi, telur Morganblaðið ekki ástæðu til að ræða frekar við hann um sitt hús-byggingarmál.

20. júní

20. júní

„Lúðurþeytara upprisunniar“ varð í Moskvu fót-skortur á veki sannleikans

Þegar „kyndilberinn í myrkri hinnar miklu nætur“, Kristinn E. Andrjesson, var staddur í Moskva á dögunum kallaði hann sem kunnugt er blaðameni á sinn fund.

Eftir því sem stjórnarblaðið Pravda hefur þann 15. maí s.l. eftir þessum „sanna frjáandi alls eðlis vaxtar“ (svo að orðbragð Þjóðviljans um hann sje notað), þá hefur hann meðal annars tekið að sjer að skýra Rússum frá gerð Keflavíkursamnings ins. Um þá samningagerð og síðari ákværðanir Íslendinga í utanrikismál um segir „lúðurþeytari upprisunnar“ m.a.:

„Þjóðin mótmælti þessari ákvörðun. Flokkur hinnar þjóðfjelagslegu sameiningar fór úr rikisstjórninni. — — — Þjóðin mótmælti eindregið Atlantshafssámmningnum.“

Svo sem nærri má geta fer „sonur morgunsins“ heldur ekki dult með, að „þjóðin“ muni endarilega mótmæla“ varnarsamningnum frá 5. maí. Í þeirri yfirlýsingu vefst honum að visu nokkuð tunga um tönn. Er það ekki óeðilegt þegar lítið er á staðreyndirnar.

Því fer sem sagt svo fjarri sem frekast er unnt, að Íslendingar hafi mótmælt þessum aðgerðum.

Kommúnistaflokkurinn „sem „spámaður morgunsins“ nefndi í Moskva flokk hinnar þjóðfjelagslegu einingar“ er eini flokkurinn, sem óskiftur hefur verið andvígur öllum þessum ákvörðumum.

Við síðstu þingkosningar, þær fyrstu eftir samþykkt Keflavíkursamningsins og Atlantshafssamningsins, fjekk kommúnistaflokkurinn að eins 1/5 hluta af atkvæðum og hafði sist unnið á frá næstu kosningum á undan.

Um Keflavíkursamninginn og Atlantshafssamninginn voru þingflokkar Framsóknar- og Alþýðufloks að visu skiftir, og þó mun fleiri með þeim síðari en hinum fyrri,

Enginn slíkur ágreiningur var hinsvegar um gerð varnarsamningsins. Þar voru allir þingmenn lýðræðisflokkanna, 43 að tölum, sammála.

Þegar „kyndilberinn í myrkri hinnar miklu nætur“ sagði austur í Moskva frá mótmælum „þjóðarinnar“ hefur hann hald ið á ljóstýru lyginnar og því ruglað saman íslensku þjóðinni og „þjóðinni“ á Þórgötu 1. En um „þjóðina“ á Þórgötu 1 vita allir, að hún sékir andlegt og í sjárhagslegt viðurväri austur til Moskva og er fyrirlitin af öllum góðum Íslendingum.

21. júní

21. júní

21. júní.

Jónas Árnason

er orðinn fráhverfur því, að leita sannana hjá dómkvöddum mönnum um „mannfjöldann“ á kommunista-fundinum í Lækjargötu. Skyldi hann ekki sjá, að undansfærla hans í því efni ber órækt vitni um, að hann treysti því ekki að frásagnir Þjóð-viljans af fundinum reynist rjettar?

Hvern dag sem Jónas lætur undir höfuð leggjast að fallast á að rannsókn á myndunum frá fundi þessum fari fram, undirstrikar hann að honum og Þjóðviljanum sje óhentugt að sammleikurinn verði almenningi kunnur í þessu málí.

„Hitageislar“ Perventsevs náðu til baltnesku þjóðanna 1940

Um síðustu helgi, þ. e. samtímis því, sem Íslendingar hjeldu þjóðhátið sína, höfðu flóttamenn úr baltnesku löndunum samkomur viðsvegar um heim.

Baltnesku löndin þrjú, Lettland, Lithauen og Eistland, fengu sem kunnugt er sjálfstæði sitt um svipað leyti og Ísland fjekk fullveldi sitt viðurkennt, í lok fyrri heimsstyrjaldarinnar. En saga þeirra varð ólik sögu Íslands.

Pau voru svo nærrí hinni „nýju stjórnú úr Austri“, svo að orðalag Perventsevs hins rússneska sje notað, að líðræðisríkin gátu ekki hindrað að þau fengju notið „hitans frá geislum hennar“, sem Perventseyr harmaði, að Ísland hefði orðið án.

„Geislarnir“ fóru að skína á þessi óhamingjusömu lönd, þegar Rússar kúguðu þau til að gera við sig nauðungarsamninga haustið 1939. Og um miðjan júní 1940 töldu Rússar sig hafa „hitað“ þeim svo, að þeir hersettlu löndin með öllu og sviftu þau sjálfstæði.

Ástaðan, sem Molotov utanríkisráðherra færði himm 17. júní 1940 við Schulenberg greifa, sendiherra Þjóðverja, fyrir þessum samningsrufum og ofbeldi, var sú:

„að tími hefði verið kominn til að binda endi á vjelráð þau, sem England og Frakkland hefðu notað til að sá í baltnesku löndunum fræjum ósamlyndis og vantrausta milli Þýskalands og Sovjet-sambandsins.“

Frelsi þessara litlu landa var þannig beinlínis fórnæð á altari vináttu Stalins og Hitlers samkvæmt ótvíraðri yfirlýsingu sjálfs Molotovs.

Samkvæmt örugum heimildum, er flóttamennir rífuðu upp á samkomum sínum nú um helgina, er einn ávöxtur frelissivftingar þessara hrjáðu landa sá, að meira en $\frac{1}{2}$ milljón af þegnum þeirra hafa verið fluttir úr landi og í þrælahúðir í Rússlandi.

Það er ótrúlegt en því miður satt, að til skuli vera þeir menn af íslensku bergi brotnir, sem óska íslensku þjóðinni samskonar örлага. En sú er einmitt yfirlýst

22. júní

Biblían og Perventsev

Spámaður fimmdu herdeildarinnar hjer á landi, Perventsev hinn rússneski, komst svo að orði:

„Í fyrsta skifti í sögunni hefur upprisið fyrir Íslendinga ný stjarna í austri.....“

„Frá Rússlandi hefur friður komið til þjóðanna. Þaðan hafa fyrstu geislarnir fallið, geislar, sem ekki hafa getað flutt hita til Íslands, einungis vegna þess, að hinna svikafulli og árasargjarni nábúi handan við hafið, hefur vogað sjer i afdrifarákan leik með örlog þjóðanna.“

Þjóðviljinn finnur að því í gær, að ummæli þessi sjeu gerð að umtalefni, þ. e. a. s. það sem i þeim felst, án þess að hafa þau orðrjett upp. Eins og allir lesandi menn og læsir sjá, á „spámaðurinn“ við komm únismann, þegar hann talar um „geislana“ „frá stjörnunni í austri“. Og hann kennir Bandaríkjumönnum um að ekki hefur tekist fyrir Sovjetrikjunum að leggja undir sig land vort.

Þjóðviljamenn reyna ekki að bera brigður á, að á þennan eina veg, verða orð Rússans skilin. En þeim mislikar að hjer i blaðinu skuli tilvitnumun ekki birtast orðrjett dag eftir dag.

Mennirnir sem glatað hafa persónuleik sínum og svarið við hár sitt og skegg að hætta að hugsa, þeir þora vitaskuld ekki fyrir sitt litla líf að leggja út af orðum yfirboðara sínum, og spámannar, þora ekki annað en endurtaka kennisetningar frá Moskvu orðrjettar.

Meðan málfrelni er við lýði á Íslandi, gildir ekki páfagauksregla kommúnismans. Þess vegna verður hjer i blaðinu sem annars staðar jófnum höndum skýrt orðrjett frá því sem sendimenn Rússanna hafa birt um Íslandsdöl sína, og það sem felst í orðum þeirra.

Alveg án tillits til þess, hvort páfagaukunum við Þjóðviljann likar betur eða verr.

22. júní

Churchill: Mestu klaufar styrjaldarinnar.

Molotov: Finnst yður við eiga þetta skilið?

Klukkán 4. að morgni þess 22. júní 1941, eða fyrir rjettum 10 árum, afhenti Ribbentrop rússneska sendiherranum í Berlin formlega stríðsþiflýsingu Þýskalands gegn Rússlandi.

Ið dögum sama morguns heimsötti þýski sendiherrann Schulenberg rússneska utanríkisráðherrann Molotov í Kreml. Molotov hlustaði þegandi á yfirlýsingu þá, sem þýski sendiherran las, og sagði því næst:

„Stríð er skollíð á. Flugvjarlar ykkar voru í þessu að gera loftárásir á tuu óvarin þorp.

FINNST YÐUR VIÐ EIGA PETTA SKILIÐ?“

Það var vissulega að vonum, að Molotov teldi, að Stalin hefði ekki unnið til þess af Hitler, að hann sendi herskara sína til árasar á Rússland. Því að alla sigurvinningsára sína frá því haustið 1939 og fram í júní 1941 og þ. á. m. á Balkan vorið 1941 hafði Hitler unnið með heinum eða óheimum stuðningi Stalins.

Um alla - þá frammiðstöðu segir Churchill í 3. bindi stríðssögu sínum, s. 316, á þessa leið:

„Stríð er aðallega samsafn af yfirsjónum, en það er hægt að efast um, að nokkur vitleysa í sögunni jafnist á við þá, sem Stalin og forustumenn kommunista gerðu sig seka um, þegar þeir fleygðu burt öllum tækifaerum á Balkan og biðu afskiftalausir, eða gátu ekki skilið hina ógurlegu árás, sem grúfði yfir Rússlandi. Hing að til hafa þeir birst í frásögn þessari sem eิงjarnir kaldhyggjumenn. Þegar hjer er komið reynlust þeir jafnfram vera einfeldningar. Afl, mergð, hreysti og þolgæði Möður Rússlands áttu eftir að hafa sín áhrif. En ef miða á við hernaðaráætlun, stefnu, fyrirhyggju og hæfileika sýndu Stalin og kommissarar hans sig á þessu augnabliki að vera þá klaufa sem mest af öllum ljetu leika á sig í síðari heimsstyrjöldinni.“

Rússneska þjóðin bjargaði að vísu Stalin. En yfirsjónir hans urðu henni dýrkeyptar í blóði og eignum.

22. júní

Jónas Árnason

frjettamaður Þjóðviljans, þorir ekki enn að fá myndirnar af Lækjargötufundinum rannsakaðar af óvilhöllum mönnum. Hugleysi hans er síður en svo karlmannlegt, en skiljanlegt. Hann hlýtur þó að gera sjer grein fyrir, að undanfærslur hans, stoða hann ekki. Pvrt á móti sanna þær að hann þorir ekki að horfast í augu við sannleikann.

Sjái hann sig ekki um hönd, og fallist á óvilhalla rannsókn, sannar hann, að hann trúir ekki og hefur senilega aldrei trúð sínum eigin orðum um „mannfjöldann“ á fundinum. Hverjum ætlar hann að trúva því sem ham segir, eftir að hann hefur fært sönnur á, að hann trúir ekki sjálfur?

Þess er vænst að Jónas hugsi mál sitt betur.

23. júní

23. júní

Nauðsynlegar varnir lýðræðisþjóðanna kosta fornir

segir Erlander, forsætisráðherra
Svia

Forsætisráðherra Svia Erlander hjelt nýlega ræðu í Studentafjelaginu í Kaupmannahöfn um megin þætti sænskra stjórnúmála. Þá sagði hann meðal annars:

„Alvarlegasta trulunin utan frá, kom að þessu sinni sem afleiðing af því, að himm kommuniðistískar „friðar pólitík“ braust út í allri sinni dýrð. Áras kommuniðista á Koren hefir vakið eðilegan óróa meðal lýðræðisþjóðanna. Látum það fyrst vera alveg ljóst, að árásarfstefna kommuniðista hefir ekki leitt til uppgjafar hugafars. Þvert á móti hefir hún leitt til ákveðins vilja til að verja okkur sjálfa og verja frelsið. En varnir þýða persónulegar fornir og efnislega áreynslu.

Það er misskilningur að halda, að sænska hlutleysistefnan byggist á þeirri hugsun að það, að menn vilji ekki vera í hernaðarbandalagi þýði, að menn sleppi við fornirnar, sem vörn lýðræðis og frelsis hefir í för með sjer. Við höfum ekki valið þessa leið til að sleppa við varnarþyðarnar. Þetta siest af þeirri aðstöðu okkar að við hækkum varnarútgjöldin verulega vegna hinnar vaxandi hættu.

Þessi ummæli Erlanders sýna svo skýrt seni verða má, að Sviar finna ekki síður til þess en Íslendingar, að land þeirra verður að verja. Frelsi og lýðræði verður ekki haldið uppi nema með fyrirhöfn og fornnum. Það fer svo eftir atvikum, hvað hver og cinn verður að leggja af mörkum.“

Varnarsamningurinn er framlag Íslands til öryggis landinu og viðhalds frelsis og lýðræðis í heimnum.

26. júní

26. júní

Tíminn svari þrem
fyrirspurnum

Það er vitað mál, að ýms upplausnaröfl í þjóðfjelaginu rj eru að því öllum árum í vetur, að hví nur sá, sem þá var gerður út af framkvæmd eins atriðis áfengislaganna, yrði til þess að koma af stað glundroða í stjórnálum landsins.

Atriði það, sem um var deilt, hafði að visu verið framkvæmt með sama hætti löngu áður en núverandi dómsmálaráðherra tók við, og þá látið óátalið af öllum. Dómsmálaráðherra lýsti skoðun sinni á þessu máli skýrt á þinginu, og nægur tími var til stefnu fyrir Alþingi til að breyta lögunum, ef það vildi hafa á þeim aðra framkvæmd en verið hafði.

Svo var ekki gert. Sú afstaða þings ins varð ekki skilin á annan veg en þann, að það væri ásátt með þá framkvæmd, sem verið hafði. Enda lýsti dómsmálaráðherra því yfir, að hann mundi beita sjer fyrir endurskoðun áfengislaganna.

Sú endurskoðun er nú hafin og hefur ekki verið fundið að því, hverjir til hennar voru valdir.

Engu að síður gerir Tíminn þetta mál nú að árásarefni á dómsmálaráðherra á hinnum lubbalegasta hátt.

Af því tilefni skal, að svo komnu,

26. júní.

Kommúnistar studdu óhæfu verk Hitlers uns hann snjerist gegn þeim sjálfum

Boðskapur rússneska erindrekans Maliks s.l. laugardag, þar sem hann gaf í skyn, að Rússar vildu stuðla að vopnahljei i Kóreu, vekur að vonum mikla athygli.

Ef Malik hefur mælt af heilindum er enginn vafi á, að vopnahlje verður innan skamms. Allir vita, að kommúnistar gerðu árásina á Kóreu að fyrirlagi húsbændanna í Kreml. Jafnvist er það, að um leið og Stalin mælir svo fyrir, að látið skuli af áras innni verður það gert.

Að því leyti stendur öðru vísí á um árás kommúnista á Kóreu en upphaf heimstyrjaldarinnar 1939 og árásir nazista á einstök ríki á meðaa á henni stóð.

Nazistar hefðu að vísu aldrei þorað að hefja þá styrjöld, ef þeir hefðu ekki verið búnir að tryggja sig með samningunum við Stalin í ágúst 1939. Og þegar Hitler rjeðist á einstök ríki, sem ekkert höfðu til saka unnið eins og Danmörk og Noreg vorið 1940, sendu húsbændurnir í Kreml honum heillaóskir sínar.

26. júní

MOLOTOV ÓSKAÐI HITLER TIL HAMINGJU

Pýski sendiherrann í Moskva, Schulenburg greifi segir frá því í hraðskeytti, er hann sendi frá Moskva til Berlin hinn 9. apríl 1940, að hann hafi þá un morguninn kl. 10.30 skýrt Molotov frá árás Þjóðverja á Danmörk og Noreg. Siðan segir:

„Molotov lýsti yfir því, að Sovjet-stjórnin skildi ráðstafanir þær, sem Pýskaland hefði neyðst til að gera. Englendingar hefðu áreiðanlega gengið allt of langt; þeir virtu einskis rjett hlutlausra bjóða. Að lokum sagði Molotov orðrjett:

„Við óskum Pýskalandi algers sigurs í varnaraðgerðum þess“.

Pannig hjeldu Stalin og fjelagar hans áfram að eggja Hitler til óhæfu verkanna þangað til hann snjerist gegn þeim sjálfum.

Stalin þarf ekki að óttast að Kínakommúnistar fari eins að. Þeir hlýða honum í einu og öllu. Árásin á Kóreu var gerð að skipun hans. Hán hættir strax og hann skipar svo fyrir.

26. júní

Tíminn einungis spurður að því, hvort hann hafi kynnt sjer aðstöðu Framsóknar-ráðherranna til þessa málს.

Hefur dómsmálaráðherra farið á bak við þá í málinu?

Eða hefur dómsmálaráðherra óskað að ráða málinu til lykta í samráði við alla ríkisstjórnina?

Hvort heldur er, hafa Framsóknarráðherrarnir borið fram í máli þessu nokkrar óskir sem dómsmálaráðherra hefur neitað að verða við?

Áður en Tíminn heldur áfram viðleitni sinni til að láta þetta mál verða til ýfinga á milli flokka, er eðlilegt, að hann svari þessum spurningum.

27. júní
Ljós reinnur upp fyrir Tímum
anum, þó seint sje

Loksins er svo komið, að Tímunn sprýr s.l. laugardag á þessa leið:

„Skyldi það vera rjett, sem stundum er sagt, að kommuníistar leggi stund á að eiga sjer hliðholla menn í öðrum flokkum og telji sjer það oft og tiðum gagnlegra en að þeir komi fram sem heinir flokksmenn?“

Bragð er að þá barnið finnur, má segja við þessari spurningu Tímans, svo einfeldningslega barnaleg sem afstaða blaðsins op sumra forystumannar flokks þess hefur verið í þessu efni.

Það er alþjóð lengu kunnugt að kommuníistar hafa einmitt þessa áróðursaðferð út um heim og hafa tekið hana upp hjer, samkvæmt visbendingu frá „æðri stöðum“. Fyrir nokkrum árum var allstórr hópur kommunístapilta beinlinis gerður út frá Skólavörðustíg 19 til að þykjast vera „ungir Framsóknar-menn“.

Frá þessari staðreynd var sagt hjer í blaðinu og viðar. En Timinn barði höfðinu við steinini, þóttist ekkert sjá, annað en lið, aukna æskulýðs-fylgi“ Framsóknar í höfuðstaðnum!)

Tilgangur kommunísta var hins-

vegar auðsær. Annarsvegar sá að hafa með þessu móti áhrif á stefnu Framsóknar, sem tókst um sinn. Hins vegar sá að geta, þegar henta þætti, skapað „klofning“ í Framsóknarfloknum.

Auðvitað geta ræturnar að slíkum klofningi legið í floknum sjálfum.

Pannig er það t. d. í Mýrasýslu n. Allir vita um sundrungu Framsóknarmanna í hjeraði út af framboðinu. En kommuníustum hentar vel að hafa við hendina menn sem ganga á lagið og auka á vandréðin.

En hver treystir sjer annars til að greina á milli vissrar tegundar Framsóknarmanna og kommunísta?

Hvernig er með Aðalbjörgu Sigurðardóttur, Berg Sigurbjörnsson og Hallgrím Jónasson, sem öll hafa látið kosninguna í Mýrasýslu til sín taka?

Er þetta ekki allt velmetið Framsóknarfólk, sem hefur verið hampað af floknum árum saman?

Pessar persónur eru ekki meiri kommuníistar nú en fyrr, meðan Timinn hældi þeim á hyert reipi.

27. júní.

Samtal um „lípuna“

— Jeg hef ekki komist á sellufund í hálfan mánuð, þó skömm sje frá að segja. Svo það var gott jeg hitti þig. Því jeg hef verið að velta því fyrir mjer, hvernig linan sje núna.

Hvað eignum við nú að segja, þegar Perventsev hefir beinlinis lýst því yfir, að Sovjetrikin væru komin hingað með her ef við værum ekki í Atlantshafssbandalaginu?

— Getur þjer fundist nokkuð vera við það að athuga, þó svo væri, má jeg spyra?

— Ja, mjer skilst bara, að ef svo hefði verið, þá hefði brotist út ný heimsstyrjöld. Og hún hefði byrjað hjerna.

— Hvernig geturðu talað maður? Væri þetta ekki einmitt hið ákjós-anlegasta, sem fyrir okkur gæti komið? Eða veistu ekki enn að bæði Lenin og Stalin hafa altaf sagt að hver styrjöld yrði að reka aðra, þang að til við værum búin að sigra. Vitaskuld hefir það altaf verið í þeirra plani að mótsprynnan verði sem minst, með þjóðum þeim sem á að sigra, svo landvinnungarnir verði sem fyrirhafnar minstir.

Væri það ekki hið dýrðlegasta fyrir íslensku þjóðina, ef landið gæti orðið að einskonar stökkpalli fyrir Sovjetrikin uppí hástól heimsyfir-ráðanna?

— En hvað þá um íslensku þjóðina?

— Mjer skilst að rjettast væri fyrir þig, að hafa lágt um þig, á meðan þú talar einsog argasti Titóisti dreng ur minn. Hvað varðar okkur um íslenska þjóð, með leyfi að spyra? Hvað er íslensk þjóð yfirleitt, í samanburði við heiminn og kommunísmann? Hvað er hennar hlutverk í augum okkar kommunísta? Og hvernig getur það orðið meira og göfugra en það, að verða Sovjetrikjunum að gagni? Hvað hefir þú verið að gera á sellufundum öll þessi ár, ef þú hefir ekki skilið, að við „lýsum frati“ á íslenska þjóð ef hún getur ekki orðið kommuníismanum að gagni.

— En hvað þá með Fjölnismanninn okkar Kristinn Andresson? Hann er nú jafnoki og einskonar stjettar-bróðir Tómasar Sæmundssonar, Jónasar Hallgrímssonar og þeirra fje-laga? Eða eignum við ekki að trúua því að svo sje?

— Ef þú getur ekki skilið að þess konar orðaleikur er nauðsynlegur til að slá ryki í augum á fólk sem á að fylgja okkur, þá átt þú í einu orði sagt ekkert erindi í okkar flokk, og gerir rjettast að hypja þig beina leið til Titóistanna, sem eru svo íshaldsamir og andstyggilegir að láta sjer annt um þjóð síma.

29. júní

Verðlagseftirlitið sannar að
verðhækkanirnar hjer eru
að miklu leyti af erlendum
uppruna

Stjórnarandstöðublöðin þykast
hafa himinn höndum tekið með því
að þau hafa náð í yfirlit um verð-
lagshækkanir í ýmsum löndum, sem
erlend stofnun hefur gert.

Yfirlit þetta sýnir, að i nær öllum
þeim löndum, sem það tekur til, hafa
orðið verðlagshækkanir á s.l. ári,
sumstaðar miklar annarsstaðar minni.
Mest er verðlagshækkinum bó hjer á
landi. Andstöðublöðin láta sem þau
telji þetta ógnartíðindi og auðvitað
eiga þau að vera ríkisstjórninni að
kenna.

En sannleikurinn er sá, að það var
vitað mál og viðurkennt jafnt á undan
sem eftir, að gengislækkunin
hlyti að hafa í för með sjer sjerr-
staka verðhækku. Hún var nauð-
synleg engu að síður. Án hennar
hefði hjer fyrir löngu orðið algert
hrun og atvinnuleysi.

Það eru því engin ný tíðindi,
að meiri verðlagshækku skyldi
verða hjer á landi á því ári, sem
gengislækkunin varð, en í þeim
löndum, þar sem engin slík gengis
breyting átti sjer stað.

Það, sem er merkilegt við hið er-
lenda yfirlit, er hinsvegar, að það
sannar að verulegur hluti verð-
lagshækunarinnar á s.l. ári er af
erlendum uppruna. Sem sje af
ástæðum, sem Íslendingar rjeðu
ekkert við.

Yfirlitið sannar þessvegna allt
annað en andstöðublöðin ætlast til.

Hitt er svo enn annað mál, að það
sitr síst á þessum blöðum eða að-
standendum þeirra að núr öðrum um
nasir sök á hækkandi verðlagi. Komm
únistar hafa ætið verið á móti öllum
ráðstöfunum til að halda verðlag-
inu innanlands raunverulega niðri.

Alþýðuflokkurinn studdi að yisu
slikar tilraunir á meðan Stefán Jó-
hann var í stjórn. En síðan hefur
öll skynsemi yfirgefið flokkinn í
þessum málum og nú hugsar hann
um það eitt að reyna að ysirtrompa
kommúnista í vitleysunni. En jafn-
vel það er vonlaust verk. Þar hljóta
kommúnistar ætið að ganga með sig-
ur af hólmi vegna þess, að vitleysan,
ráðleysan og öngþveitið er hið raun-
verulega takmark þeirra.

3. júlí

skrifstofustjóri hjá Ræsir h.f.

Allir „lúðurþeytarar“ verð fyrst og fremst að vinna fyrir kommunismann

Hinn 20. júní s.l. var mikil hátt í Rússlandi. Þá var ár-háð frá það Stalin hafði birt ritgerð sina um málfræði. En sú ritgerð sannar ódmi kommunista, að Stalin sjé með málfræðingur allra tíma. Jafnvel mun meiri en „orðabókarhöfundu inn“ Magnús Kjartansson.

Pravda birti að vonum sjerstal grein til að minnast hins mikla málfræðings og bendir þar á, að kerningar hans eigi við, miklu viðar í málfræðinni. Segir þar m. a.:

„Marxism-Leninisminn, segir Stalin, er nauðsynlegur fyrir sjerfræinga í öllum greinum. Það næg ekki fyrir hinn kommunistiska Leni í stað að vera bara sjerfræðingur, sinni eigin viðindagrein heldur veretur hann líka að vera stjórnálamáliur og félagsfræðingur og þekkja límál þjóðfjelags-próunarinnar og veðfær um að nota þau á hagkvæma hátt.

Kenningar Marx, Engels, Lenin og Stalins veita verkamönnum í öllum löndum ljósá innsýn í viðhöldi sögunnar og öryggi um, að hér mikla málefni þeirra muni sigra.

Svo mörg eru þau orð. Ekki hljóna þau svo sem illa. En það sem í þei felst er það, að hvar sem kommunisti vinnur og að hverju, sem har vinnur, og þá ekki sist, ef hann visindamaður þá sje allt verk hár til einskis, ef hann vinnur ekki fyrst og fremst að útbreiðslu hitaþjóðlega kommunisma.

Pessi skipum Stalins til fylgimanna sinna á ekki síður við á landi en annarsstaðar.

En hversu lengi ætla íslensk stjórnarvöld að láta, sem þeir sje ókunnugt um þetta eð kommunisti og halda áfram að fela þeim hverja trúnaðarstöðuna eftir aðra?

4. júlí

Krysuvík. Lagt að stað kl. 14 a 10 sunnudag.

Atlantshafsbandalagið styrkir sjálfstæði þjóðanna

EKKI ALS FYRIR LÖNGU VAR FRÁ Því SAGT I RUSSNESKA ÚTVARPINU, AÐ INN-S GANGA DANMERKUR Í ATLANTSHAFSBANDALAGIÐ OG „AFSAL GRÆNLANDS TIL G AMERÍSKU STRÍÐSÆSINGAMANNANNA“ SKÝNDI, AÐ „DANMÖRKU VÆRI STJÓRNAD FRÁ WASHINGTON“.

Þá vitum við það. Danmörk búin LEÐAÐ MISSA SJÁLFSTÆÐIÐ OG ORÐIN AMERÍSKI NÝLENDA!!!

NÝLEGA VAR ÞJÓÐVILJINN ÓSKÖP L ÁNAEGÐOÐ YFIR ÞVÍ, AÐ DANSKT BLAÐ FL HEFÐI HLAKKAÐ YFIR, AÐ VARNARSAMNINGURINN SÝNDI, AÐ ÍSLENDINGAR SKILDU ERNU ÞOTT BEIR HEFÐU EKKI SKILIÐ ÞAÐ IR 1, 1944, AÐ BEIR GÆTI EKKI STAÐIÐ EINIR.

ÚT AF FYRIR SIG GAT ÞAÐ VERIÐ SKILJ-VANLEGT, AÐ EINSTAKA DANI GÍNI VIÐ ÞEIM RÓGI, SEM KOMMUNISTAR HAFNAHTAFT I FRAMMI UM VARNARSAMNINGUNN. HITT ER FJARSTAÐARA EN SVO AÐ SVARA BURFI, AÐ ÍSLENDINGAR HEFÐU GETAÐ SÍLATIÐ VERA AÐ SJÁ LANDI SÍNU FYRIR A VÖRNUM, BÓ AÐ SAMBANDIÐ VIÐ DANI F IS HJELDIST. AUGLIÐS STAÐREYND ER, AÐ ST DANI ERU Í ÞVÍ ÓNÓGIR SJÁLFUM SJE, SÍA HVAÐ ÞÁ, AÐ BEIR HEFÐU VERIÐ AFLÖGU FÆRIR TIL ÍSLENDINGA.

NÚ BEGAR RÚSSAR FULLYRÐA, AÐ DANIR HAFI MISST SJÁLFSTÆÐI SITT VÆRI AUÐUVELT, AÐ SVARA LINU DANSKA BLAÐI Í F SAMA TON OG ÞJÓÐVILJINN Á DÖGNUM GLADDIST YFIR.

AUÐVITAÐ KEMUR SLIKTT EKKI TIL MÁLA. ÍSLENDINGAR VITA VEL, AÐ PESSI SÖGUBURÐUR KOMMUNISTA UM DANI ER SÍA FJARSTAÐUR RÓGR.

ATLANTSHAFSBANDALAGIÐ OG VARNAR AÐGERÐIR SAMKVÆMT ÞVÍ STYRKIA SJÁLFSTÆÐI ÞATTÖKYHÉSÍ - VEIKJA HÉSÍ - NOTAÐNUÐI

5. júlí

100 gyllini kr. 429.90

Eðlisvöxtur lyginnar í munni Kristins Andrjessonar

NÝLEGA VAR SAGT FRÁ ÞVÍ I RUSSNESKA ÚTVARPINU, AÐ VERIÐ VÆRI I SWIMOUJSIE Í PÓLLANDI AÐ LJÚKA BYGGNGU „STÆRSTU ÚTHAFSFISKISTÓVAR I EVRÓPU“ OG VÆRI ÞAR Á MEÐAL „GIFUR EG FISKIFRÝSTIÐÓ, EN VJELARNAR Í HANA OMU FRÁ AUSTUR-PÝSKALANDI.

ENGUM SEM TIL PEKKIR, KEMUR PESSI REGN Á ÓVART. KOMMUNISTAR FYLGA ÓMU REGLU OG NASISTAR Í ÞVÍ AÐ REYNA ÞERA LÖND SIN ÓHÁÐ AÐFLUTNINGUM Á ÖÐRUM LÖNDUM. SLIKTT „SJÁLFSTÆÐI“ NAHAGSLIFSÍNS ER EINN MEGINPATPURN Í STRÍÐSUNDIRBÚNINGI.

AÐUR HEFUR VERIÐ SAGT FRÁ BEIRRI IKLU AUKNINGU FISKVEÐANNA, SEM ER

8. júlí

6. júlí

12 daga sumarleysiferð. Fáein sæti verí
er laus. Talið við skrifstofuna.

Túminn spurður

TÍMINN er enn að burðast við það,
að ásaka dómsmálaráðherra fyrir
að hann skuli ekki hafa tekið upp
nýja framkvæmd áfengislaganna
frá því sem áður var áður en hann
tók við enibætti.

SEGJA MÁ að visu, að nú sje miðg
gusturinn úr Timanum frá því
sem áður var, og sje því varla
gustuk að hrella hann frekar af
bessum sökum. En úr því Tíminn
hefur ekki vit á að þegja alveg
um fyrra ásakanir sínar eða taka
þær alveg aftur, skal það spurt
að þessu:

HEFUR TÍMINN aflað sjer upplýsinga
um afstöðu Framsóknar-ráðherranna
til bessa mál?

HAFA RÁDHERRAR Framsóknarflokkins
borið fram nokkrar óskir um
framkvæmd áfengislaganna, sem
dómsmálaháðherra hefur neit
að að verða við?

EDA HEFUR dómsmálaráðherra
beinlinis óskad eftir því að hafa
fullt sámráð við ráðherra Fram
sóknarflokkins um framkvæmd
bessara mál?

PANGAÐ TIL Tíminn svárar bessum
spurningum er greinilegt, að
hann ætti að hafa vit á að vera
ekki að reyna að eigna til illa á
milli flokka út af þessu mál.

7. júlí

ötu 26 og versl. Valdemars Long,
Lafnarfirði.

Iann talar engri tæpitungu

Nýlega hefur timarit að nafni
völdvaka hafið göngu sína hjer i
e og er Snæbjörn Jónsson fyrrum
óksali, ritstjóri, en prentað er rit
i Ísafoldarprentsmiðju.

Ýmsar góðar ritgerðir eru í fyrsta
fti Kvöldvöku. Mikilsverðust þeirra
grein eftir sjera Benjamín Krist
nsson og nefnist hún „Kristindóm
inn og þjóðin“. Þar er komið viða
ð og drepið á margar meinsemdir
óðlifsins og raunar mannlifsins yfir
tt og rakið, hver ráð sjeu helst
ð þeim.

Sjera Benjamín talar engri tæpi
ngu um þann ófarnað, er hann
ur helst hrjá þjóðina, og segir in.

„Á meðal vor eru menn, sem
með glöðu geði mundu drepa
helming þjóðar sinnar, til þess
að geta komið hinum, sem eft
ir eru í þrældom hjá Slövum.
Um þetta þarf ekki að efast,
því að hið sama hefur gerst í
mögum löndum, þar sem smá
flokkar kommúnista hafa hrifs
að völdin, með stuðningi og
undir yfirlitjörn erlendra hús
bænda sinna og hafið síðan
grimmúðugt útrýmingarstrið
gegn öllum, er aðrar lifsskoð
anir hafa.“

Margt fleira satt og skorulegt er
essari ritgerð og ætti allir góðir
ndingar að lesa hana.

dómslogmannsproti. Hann er a skri
stofu í Útvegsbankahúsinu ásamt
Jóni Ólafssyni lögfr. 8. júlí

Hvað býr undir?

AUSTIN fulltrúi Bandaríkjanna í
öryggisráðinu sagði einu sinni,
er þar var rætt um Koreu-stríðið
eittvað á þessa leið:

HVORT sem menn reða lengur
eða skemur um þetta, þá er víst,
að það er einn og aðeins einn
aðili, sem getur stöðvað stríðið,
hvenær sem hann vill. Það er
Sovjetstjórnin í Moskva. Að
hennar syrirlagi var árásin haf
in og henni límir, hvenær sem
Sovjet-stjórnin segir, að svo
skuli gert.“

REYNSLAN hefur sunnað rjett
mæti þessara orða. Eðan í æ
hafa Sameinuðu þjóðirnar boðið
vopnahlje með þeim hætti, að
38. breiddarlaugurinn skildi á
milli. Þessu friðarboði Sameinuðu
þjóðanna hafa kommúnist
ar hingað til alls ekki svarað eða
þá aðeins sent Sameinuðu þjóð
num tóninn á götustrákvísu.

NÚ TEKUR Sovjet-stjórnin allt i
eинu upp þetta friðarboð, sem
hún áður forsmáði. Og jafn
skjött segja Kína-kommar sig
reiðubúma til viðtals.

ÞAÐ LEYNIR sjer ekki, hver ráð
in hefur, nje að hvers undir
lagi árásin var gerð og henni
haldið uppi.

ÞITT ER svo annað mál, hvað á
þak við býr hjá húsbændunum í
Moskva. Auðvitað sjá heir, að
þeir geta ekki sigrat í Koreu,
a. m. k. ekki nema með þeim
fórum, sem þeir vilja ekki á
sig leggja, þótt þeir hafi ekki
horft í líf Koreumanna eða Kin
verja.

EN MARGIR telja, að þeir dragi
inn klærnar í Koreu, af því að
þeir sjau að undirhúa árás am
arsstaðar. Aðrir líta svo á, að
þeir ætti að reyna að stinga lý
ræðisþjóðunum svefnhorn með
friðarlátum um sinn til þess að
geta þeim mun betur svikist að
þeim síðar.

ENGINN veit skýringuna með vissu
En enginn, sem til þekkir, vinent
ir sjer góðs af kommúnistum.
Pessvegna má síst af öllu slaka
til á varniðinni eða vörnumunum
gegn þeim.

10. júlí

Snorri Júliusson, sjómaður, frá Ísafjörðum.

Ur orðabók kommúnista

„Enginn getur skilið Austur-Evrópu í dag nema hann ha lert eitthvað af orðbragði eð orðalagi Sovjetmanna.

Fullyrðingar, sem við fyrst sýn virðast fjarstæður, verð auðskildar, begar menn haf áttar sig á hinni sjerstöku notlun orðanna. T.d. þýðir „friður“ það, „að Sovjet fái vilj sinum framengt“, „sjálftæti bjóðar“ þýðir, að bjóðin sj undirokuð af Moskvu og stjórnmaladeilu við Vesturvel in.“

Pannig kemst einn af fremst yngri sagnfræðingum Bretta, Hugh Seton-Watson, að orði í nýrri bó „Austur-Evrópu bytingin“ sem vað hefur mikla athygli.

Höfundurinn kennir nú nútínsögu við Oxford háskóla og er tinn manna fróðastur um ástandið lepprikjum Rússia í Austur-Evrópi.

Lýsing hans á hinni sjerstöku nánun kommúnista á alþekktum orði á ekki aðeins við um Austur-Evrópum Íslendingar hekkja vel samskor háttener þeirra hjer á landi.

Aðferð þeirra er hvarvetna sama. Þeir hafa endaskifti á sreyndunum og segja lygina sa leiga, allt eftir því, sem hagsmum þeirra sjálfrá hentar.

11. júlí

nar þá.

ve mannmög var „bjóði“ á Lækjargötfufundinum?

Síðan kommúnistar hjeldu sinn ega fund, þar sem þeir þóttust óst í Lækjargötunni hafa safnað bjóðinni“ saman til að hlusta á minform-ræður þeirra, hefur orgunblaðið hvað eftir annað E orað á Þjóðviljann að segja ýrt og afdráttarlaust hversu jú annmög „bjóðin“ hafi reynst foð petta tækifæri.

Í umræðunum um þetta mannmál hefur Morgunblaðið einkum fónt tilmælum sínum til Jónasar nasonar uppþótarþingmanns, gna þess að hann hefur að undiförnu haft á hendi pólitískan jettaburð Þjóðviljans.

Frjест hefur nú, að hann sje orfinn úr hinu mannamarga liði kommúnistablaðsins. Eftirmennins í frjéttasmíðju 5. herdeildarnar ættu að sjá sóma sinn í því, s hættu að fara undan í flæmingi egar þeir eru spurðir að ekki óknari spurningu en hjer er um

Þins og menn rekur minni til, a Þjóðviljinn mynd af „bjóði“ i Lækjargötu umrætt kvöld. Morgunblaðið hefur spurt: Hvergt manna er á þessari mynd? Þjóðviljamenn hafa nú fengið langan tíma til þessarar talningar, og því er ástæða til að endaka spurninguna. Hver margir eru á Lækjargötfufundinum? Er þess vænst að Sameiningarkur alþýðu sjá sjer fært, eftir igan umhugsunartíma, að svara írningunni afdráttarlaust.

og samuð mikils hluta þjórarinnar.

Þjóðfylking kommúnista reyndist 4 menn(!)

Þjóðviljinn segir í gær, að „kjós-endatala Bergs gefi engan veginn rjetta hugmynd um andstöðu Mýramanna við stjórnina og stefnu hennar“.

Ekki þarf að taka það fram, að ef kosningin hefði farið fram í landi, þar sem kommúnistar rjeðu, mundu úrlitin hafa orðið allt önnur. Þar hefði vilji kjósendanna ekki ráðið neinu. Kommúnistar hefðu sjálfir ákvæðið úrlitin fyrirfram og atkvæðaseðlarnir hefðu engu S breytt þar um. Fölsun á úrlitnum kosninga er eitt af alþekktu vusu ráðum kommúnista til að h sanna, að „alþýðan sje með 1 þeim“.

Hjer á landi duga slikein aðfarir ekki, og hafa kommúnistar þó einnig hjer, t. d. í Iðjukosningunum, f sýnt, hvers af þeim má væntan. En 1

ma þess, að kommúnistar komu aðferðum sinnum við a Myrum, birð útreið Bergs Sigurbjörnssonar innihakleg, sem raun ber vitni um. Þegar Bergur bauð sig fram fór ma in ekki dult með, að hann teldi r vis 290 atkvæði. Nú átti að allfna þá miklu „þjóðfylkingu“, sem ingnmúnistar hösfou gert laumurinnama í Frumsókn út til að koma begar fyrirmælin „að austan“ fóust heimar. Sameina átti „þjóð- á móti varnarsamningnum. Allt fór þetta á annan veg. Þrátt spír það þótt formaður ungra Framnarmanna í Borgarnesi afhjúpaði sem erindreka kommúnista og nstri Framsóknarmann“ á bord frú Aðalbjörgu, Hallgrím Jónasson og Arnór Sigurjónsson kæmi rgi til hjálpar, veiddi hann aðeins atkvæði til viðbótar kommúnista cvæðunum gömlu!!!

Svona fór með sjófer þá. Kosningaúrlitin, sem áttu að ina andstöðu þjóðarinnar við fnu stjórnarinnar, einkum í utanislámulum, eru eindregin traustarlýsing á hana.

Fylgismissir Framsóknar yfir til ilfstæðisfloksins er hinsvegar ánnig til Framsóknar um, að enn vantreysti henni, m. a. vegna ss. að á daginn hefur komið, hversu fir kommúnistisku landráðamenn ru búin að afla sjer sterkrar aðu innan flokksins.

Hver sá, sem hefur nokkurt komið um kommúnista, eftir að op er komið um landráðabréltirra, hlýtur að tapa. Framsókn ekki enn búin að hita úr nálmi vegar þeirra blíðum lota, sem að veitti kommunistum, einkanaga á árinu 1949 og við kosning-

12. júlí

12. júlí

Peir eiga Bandaríkjumönnum líf sitt að launa

Fyrir nokkrum dögum var hjer í blaðinu sagt frá hinni ágætu ritgerð sjera Benjamins Kristjánssonar í fyrsta hefti Kvöldvöku, um Kristindóminn og þjóðina.

I ritgerð þessari segir m. a.:

„... Panrig frelsuðu Bandaríkjamenn bæði Kínverja og Kóreu menn undan oki Japan og með stuðningi þeirra hjeldu Rússar velli í Austur-Evrópu, þegar varnir þeirra voru að bila fyrir ágangi Þjóðverja.

Þeim mun svívirðilegra er flá-ræði allra þessara þjóða nú, sem þær í raun og veru eiga frelsi sitt dag Bandaríkjumönum að takka.

Meðan Sameinuðu þjóðirnar hjálpa Suður-Kóreumönum með margvislegri efnahagslegri aðstoð að stofna sjálfstætt ríki, fyrir opnum tjöldum, leika Rússar með aðstoð Kínverja hið líalegasta laurauspíl í norðurrikinu og undirbúa svíksamlega innrás þaðan, jafnhliða því sem þeir bykjast starfa með þessum þjóðum að alþjóðasfriði í Öryggisráðinu. Á sama tíma hafa þeir gert hverja þjóðina af annarri að leppriki sínu með hernaðarlegri aðstoð við fóður landssvikar í þessum löndum.

Pessi skripaleikur hefir náð hámarki sínu í því er Jakob Malik er látin flytja þessi fjarstaðu ósannindi í Öryggisráðinu dag eftir dag: „Með þeiri mannvonku, sem mannaetum er eiginleg, og að hætti stigamannains, hefur stjórn Bandaríkjanna gerst sek um ruddalegan, hrottalegen, villmannlegan stórveldis-ágang með vopnavaldi gegn Kóreumönum“.

Augljósum staðreyndum er snúið veið með svo fullkomnu blyggunar-leysi, að vakið hefir andstyggð allra manna með óbrjálaða dómgreind.

Hví þyrfti að grípa til svo fjarstæðrar lygi, ef einhver skárr af sökun væri til fyrir þessum ofbeldis-verkum?

Það gæti virst athyglisvert, að þess ar þjóðir reyna, þrátt fyrir allt, að búa sjer til einhverja síðferðilega ásteðu fyrir atferli sinu.

Þær treysta sjer ekki til að standa upp og segja blákaldan sannleikann, að þær ætti sjer bara að sölsa undir sig þetta land af hreinni ágengni og hyggist að geta það með liðsafla sínum.

Naumast er hjer þó um neina vel-sæmistflinningu að ræða, því að slik framkoma er stórum auðvirðilegri heldur en þó að ofbeldið kæmi grímulaust til dyranna.

En tilgangurinn er sá, að búist er við að einhverjir sjeu svo fávisir og blindir að trúá ósannindunum.

Og svo hefir þetta reynst. Margir verða ávallt til að trúá hinum frá-leitasta og ósvifnasta áróðri. Og það fólk, sem blekkjast lætur, er svo notað til að svikja sitt eigið land, þegar á því þarf að halda.“

13. júlí

Mnotum 2 og hr. Johann Agúst: Frakkastig 9. 13 júlí

Peir sungu sálum hinnar „lýðræðislegu“ æsku(!)

Aram Kachaturian, tónskáld, „arlistamaður í RSFSR“, sá himn s og taldi Eyfells sujallasta málar hjer á landi, hefur ekki alls f längu ritað grein í Izvestia um rökur þær, sem russneska sendinef in fjekk hjá kommúnistum hjer á vetrí.

Hann segir þá fjalaga hafa v boðna heim til hins „aldna límanns“ Eyfells og fer fögrum um um móttökurnar þar, enda Eyfells einn af stofnendum fjelins „Ísland — Sovjetsambandið“. Ír heimboðið hafði hann og nefndinni „mjög fallegt brjef“.

Eyfells sagði meðal annars í þessu:

„Í mörg ár hefi jeg verið átr fullur og óhaganlegur aðdáandi ar yðar“.

Þá voru þeir fjalgar boðni heimili eitt, þar sem viðstatt hrafl af ungu fólk, — „hásk stúdentar“.

„Móttökurnar, sem við feng allar spurningarnar, sem til ol var beint um líf Sovjet-æskulýð og stúdentar; allt var þetta sön fyrir himi afskaplegu samúð þóflos með landi okkar“.

Að lokum söng svo allur si uðrin „Sálum hinnar lýðræ legu æsku“ eftir Novikov.

Þá segist höfundurinn minnast tilfells, og segir hann frá því á leið:

„Það var eitt sinn eftir stóra tóku, Sovjetsendiráðinu, að bja hrungi:

Ungur karlmaður og kona sp vingjarnlega um það, hvort ein úr nefndinni vilji koma út og við þau. Pessi óvætan heim vakti áhuga okkar og fórum við öll fram. Í anddyrinu stóðu ruglaðar manneskjur. Þegar þær okkur, sögðust þær vera komna að þakka okkur fyrir hljómleik fyrir ræðurnar á þingi fjela „Ísland-Sovjet-sambandið“. Þær uðu um hina miklu samúð, sen lendingar bæri til Sovjet þjóðarri

Rithófundurinn Perventsev n litla bók — æfisögu Stalins á ei Við skrifudum á bókina, að við um öll alin upp og lifðum ham samlega í landi Socialismans, væri hinum Mikla Stalin fyrir þakka. Með þvílikri áletran g við okkar nýju íslensku vinum ina.

Peir komust mjög við og ho með tárin í augunum á ból Hinn ungi Íslendingur k hana“.

Pannig farast „þjóðarlistamannin ja um“ Kachaturian orð í Izvestia.

Finnst nönum ekki að von um, að það fólk, sem slika reisn hefur synt í framgöngu við Rússu, berjist nú á hæl og hnakka til verndar íslensku sjálfstæði og virðuleik í framkomu við erlenda gesti?

14. júlí

Thoroddsen (Porvaldar) Reynimel 27
og Órn Clausen stud. jur. Freyju-
ekj gótu 49.

14. júlí

Kommúnistar snúa öllu við

Hinn ágæti utanrikisráðherra Norð-
manna, Halvard Lange, hjelt hinn
23. júní s.l. ræðu um utanrikismál í
norska Stórbínginu. Hann sagði þá
m. a.:

„Í þessu sambandi get jeg ekki
látíð vera að benda á þann ábyrgð
arlausa áróður, sem kommúnista-
flokkurinn rekur, og daglega kem-
ur fram í „Friheten“. Frjettalut-
tingur kommúnistablaðsins og skýr-
ingar þess eru svo að segja saman-
hangandi röð af útúrsnúningum og
afþökunum á varnaraðgerðum
okkar og utanrikisstefnu. Jeg get
ekki dregið neina aðra ályktun af
þessum skrifum en þá, að stjórn-
e ïdur kommúnistaflokkins hafi þá
vísvitandi ósk og tilgang að skapa
eins slæma sambúð milli Noregs
og Sovjetsambandsins og orðið
getur. Það er ósk, sem enginn ann-
ar hópur eða stjórninálastefna
meðal norsku þjóðarinnar tekur
undir.“

Pessi sönnu orð eiga ekki síður
við á Íslandi en í Noregi. Kommún-
istar hjer á landi vinna að því ljóst
og leynt að spilla sambúðini milli
Íslendinga og Rússu. Þeir skrökva
því daglega, að yfirlæfanli meiri-
hluti íslensku þjóðarinnar vifji engin
verslunarskifti við Rússu og hafi lánn,
að landið til árása á þá.

Sannleikurinn er hvært á móti sá,
að Íslendingar vilja versla við Rússu
ið eftir fóngum og það stendur ein-
göngu á Rússum um þau viðskifti.
Það er og fjarri sanni, að Íslendingar
vifji að ráðist sje á Rússu frá Íslandi
eða annarsstaðar að.

I hinu eru Íslendingar stað-
ráðnir að sjá landi sínu fyrir
hæfilegum vörnum þangað til
friðvænlegra verður í heiminum
en nú er. Um leyfi til þess
munu Íslendingar seint sækja
til kommúnista, hvort heldur
hjer á landi eða erlendis.

15. júlí

15. júlí
Leiðsögusíða 19.

Reykvískir skólar fyrir „forrjettindastjettina“

Rússneski „þjóðarlistarmaðurinn“
Aram Kachaturian, maðurinn, s-
telur Eyfells mesta listamann
Þjóðs, segir í „Izvestia“ frá því,
rússneska sendinefndin hafi i ve-
heimisótt hjer i bæ tvo skóla.

„Í þeim fyrri voru 1500 börn
linum eru 800. Skólar þessir eru
göðum byggendum og eru fallega
búinir. Þessir tveir skólar eru fy-
ðorn forrjettindastjettarinnar“.

Hann hefur ekki verið önýtur fi-
leiðurinn, sem þessir aumingja Rú-
ssar fengu hjá vinum sinum hjer,
þeim hefur m. a. verið talin trú u-
að börnum hjer i bevari skifti ná-
ði barnaskólaná eftir stjett og stó-
foreldranna!!!!

Lygar kommúnista þær, se-
ætlaðar eru fyrir innlend
markað, eru sök sjer. Hitt
sannast sagt hrein landráð, þ-
ar þeir bera í sína rússnes-
húsbændur fróðleik á bord-
bennan, og fullyrðingar
bað, að Íslendingar vilji el-
selja Rússum fisk eða að lai-
ið sje ætlað til árása á þá, e-
og „kyndilíberinn í myrk-
hinnar miklu nætur“ Kristi
Andriesson gerði austur
Moskva.

Hvöt,

17. júlí

17. júlí
Hann kysti ævisögu
Stalins

Eftir því sem „þjóðarlistamaðurinn“ Aram Kachaturian segir í Iz-
vestia hlítur að vera nokkuð hávaða-
samt í nágrenni við rússneska sendi-
ráðið i Túngötu.

„þjóðarlistarmaðurinn“, sá
hinn sami, sem sagði frá „Ís-
lendingnum“, er kyssti með tár-
votum augum ævisögu hins
mikla Stalins, kemst þannig að
orði:

„Til þess að votta samúð sína
með Sovjetsambandinu og holl-
ustu, syngja Íslendingar, þegar
þeir fara fram hjá Sovjet-sendir-
áðinu, söngva um „Stenka
Rasin“, „Björt er míin móður-
jörð“ og „Internationalinn“.

Það má segja með sanni, að marg-
vislegar eru sögurnar, sem „menn-
ingarnefndin“ hefir flutt austur til
Rússlands frá Íslendingum. Og er þó
ekki fyrir það að syngja, að skrið-
dýrsháttur kommúnista gagnvart
Rússum kemur fram í mörgum
myndum.

Út yfir tekur þó, þegar þetta fólk
þykist ætla sjer að verða gæslumenn
þjóðarstolts og siðgæðis. Sá tími fer
vissulega að nálgast, að allir góðir
Íslendingar munu sameinast og
hrinda af höndum sjer þessum au-
virðilegu skriðdýrum fyrir mestu
ofbeldismönnum veraldar.

Netfang

18. júlí

20. júlí

21. júlí

Myndlist (getraun); Priðji sonurinn, eftir A. Platonov o. fl.

Fláræðið á bak við friðartalið

Engin stjórnálakennaing hefir komið fram sem er meiri friðarspillir en kommunisminn.

Í kjölfar hans hafa sigt blóðugar byltingar, borgarastyrjaldir og strið milli þjóða. Þetta er engin tilviljun. Forsprakkar kommunismans hafa marg-sagt að þetta væri kjarni hans og eðli. Svo mælti t.d. Lenin í ræðu sínu 26 nóvember 1920, sem prentuð er í Úrvalsritum hans VIII. bindi, s. 297, á bessa leið:

„Á meðan kapitalismi og socialismi eru til, getum við ekki lifað í friði; að lokum mun annarhvor verða ofan á — Útfararljóð verður sungið annaðhvort yfir Sovjetlyðveldinu eða yfir heims-kapitalismum“.

Pessi orð Lenins eru aðeins ein af mörgum slikum, sem hann og aðrir fyrstumenn þessarar óheillakennings hafa mælt.

Pessi kennung og hin hatramlega framkvæmd hennar, sem heimurinn hefir horft upp á, sýnir fláræðið, sem felst á bak við friðartal þessa fólks. Kommunistar kunna að vísu að slá undan, ef þeir sjá, að ofbeldið stoðar þá ekki um sinn. En þeir gera það til þess eins að efla aðstöðu sina og sækja mátt til enn frekari skemmdarverka.

61. 2. 22

Sovjetstjórnin óttast ekkert nejna aflið

Það hefir vakið fögnum i hópi kommunista viðsvegar um heim og þá auðvitað einnig hjer á landi, að upp er kominn klofningur i verkamannaflokkum breska. Bevan syrrverandi ráðherra er aðal-klofningsmaðurinn og hefir ásamt nokkrum fylgismönnum sínum nýlega gefið út bækling til að skýra sjerskoðanir sinar.

Bevan og fjelagar hans vilja láta herða á þjóðnýtingar-áformunum, hafa aðrar aðferðir i utanrikismálum en aður og draga nokkuð úr hinnum miklu vigbúnaðar-framkvæendum. Því eftirtektarverðara er það, sem um viðhorfið til Rússia og vigbúnaðinn segir í bæklingnum, en það er m. a. á þessa leið:

„Rjett var — að veita árásimni í Koreu viðnám og koma upp þeim liðsafla, sem þarf til að hindra að ævintýri, er Sovjet-menn efna til í framtíðinni, heppnist“.

Ennfremur segir, að engin nema skýjaglépar og þjónustumenn Moskvavaldsins „muni halda því fram, að ekki þursi á herafla að halda til að hræða stjórnendur Sovjet Risslands frá því að reyna slik ævintýri í framtíðinni“.

Mi

18. júlí

Myndlist (getraun); Priðji sonurinn, eftir A. Platonov o. fl.

20. júlí

Fláræðið á bak við friðartalið

Engin stjórnálakennaing hefir komið fram sem er meiri friðarspillir en kommunisminn.

Í kjölfar hans hafa sigt blóðugar byltingar, borgarastyrjaldir og strið milli þjóða. Þetta er engin tilviljun. Forsprakkar kommunismans hafa marg-sagt að þetta væri kjarni hans og eðli. Svo mælti t.d. Lenin í ræðu sínu 26 nóvember 1920, sem prentuð er í Úrvalsritum hans VIII. bindi, s. 297, á bessa leið:

„Á meðan kapitalismi og socialismi eru til, getum við ekki lifað í friði; að lokum mun annarhvor verða ofan á — Útfararljóð verður sungið annaðhvort yfir Sovjetlyðveldinu eða yfir heims-kapitalismum“.

Pessi orð Lenins eru aðeins ein af mörgum slikum, sem hann og aðrir fyrstumenn þessarar óheillakennings hafa mælt.

Pessi kennung og hin hatramlega framkvæmd hennar, sem heimurinn hefir horft upp á, sýnir fláræðið, sem felst á bak við friðartal þessa fólks. Kommunistar kunna að vísu að slá undan, ef þeir sjá, að ofbeldið stoðar þá ekki um sinn. En þeir gera það til þess eins að efla aðstöðu sina og sækja mátt til enn frekari skemmdarverka.

61. 2. 22

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

ur
ur

a
r.

ar
ur

la
með
þeim
sje
sagt
nokkuð
nýtt.

fe
er
löngu
vitað,

að
eitt
aðalatriðið

i
Ne
stjórn
kerfi
kommúnista

er
það,
að
þa

verkalýðurinn
ræður
engu

um
laun
sin.

Pau
eru
ákeðin
með
stjórnar
ákvörðun
eins

og
Kuznetsov
segir.

I
Sovjetréikjunum
eru
öll
verkföll
bönnuð
og
lögð
við
heim
þung
refsing.

Hjer
á
landi
Fl
mega
kommúnistar
hinsvegar

ekki
hugsa
til
neins
dags
ógrá
ge
andi,

ef
þeir
geta
þá
ekki
hrint
9.3

af
stað
nýju
verkfalli.

Saman
ber
nú
siðast
harmagrát
þeirra
H
yfir,
að
farmannadeilan
leystist
m
friðsamlega.

Botnlaus
óheilindi
og
alger
afneit-

Ol
un
sannleikans
einkenna
allt
starf
fja
komúnista.

Peir
eru
það
eituf,
sum
Si
h
hinsa
verður
úr
þjóðarlíkamam
la
h
allra
fyrsta.

F
u

til
in
da

ha
ir.
fe

Ki
f
að

í
22

ár
ar
ur

G
ti
ve

ar
ar

22. júlí

22. júlí

Hvort viljum vjer heldur?

Sjera Benjámin Kristjánsson segir í hinni snjöllu grein sinni Kristindómerinn og þjóðin, sem birtist í 1. hefti Kvöldvöku, svo:

„Hvort viljum vjer heldur ríki, þar sem menn nýota semilegs rjettaröryggis, og eiga ekki á hættu að vera drepnir fyrirvaralaust eða látnir veslast upp í þrælaherbúðum, ef skoðanir þeirra falla ekki saman við skoðanir valdhafanna.

Eða viljum vjer það ríki, þar sem menn eru þjáðir og drepnir brönnunum saman fyrir það eitt, að hugsa eins og frjálsir menn?

Vilium vjer ríki, þar sem reynt er að innræta mönnum saunleiksstáð, bróðurbel og mannúð, eða ríki þar sem Kristi er vísað á dyr osflærðin og grimmdin sest í hásætið og styrjöldin er alltaf á næsta leiti?

Enninn barf að ganga að því gruflandi framar, að bar sem Kristur er rekinn út sest andstæðingur hans að völdum“.

Engjan væfi er á, að hier bendir siera Benjámin á ein mikilvægustu sannindi, sem reynsla síðstu tíma hefir leitt í líos. Trúarþörfin er mörnumum í blöð borin. Ef heir hætta að trúna á húð vóða, kemur í þess stað trúin á hið illa.

Það er alger misskilningur, að kommúnistar sicc „vantrúarmenn“. Þeir eru þvert á móti ofsatrúarmenn.

Galton er hinsvegar sá, að heir dýrka hatur, lög og ofstona í stað svíldar, sunnleiksástar og hóveverðar. Þeir hafa valið sjer Stalin fyrir sinn

24. juli

Yfirlýstir óvinir allra, sem ekki eru kommúnistar.

Fair menn í lýðræðislöndunum hekkja betur til í Sovjet-Rússlandi en enski sagnfræðingurinn Edward Crankshaw. Hann dvaldi í Rússlandi á striðaránum, þegar helst var þó að vænta samvinnu Rússu við Vestur-veldin og átti þess býr óvenju góðan kost að kynna bestu hliðinni á mönnum og málfnum austur þar. Hefir hann og ætlað skrifsað um þessi esni af itrustu góðvild.

Crankshaw hefir nýlega ritað grein, er hann nefndir: „Kreml hressir upp á utanríkisstefnu sína“. Vera kann að dregið verði úr „kalda striðinu“, en Sovjet hættir ekki við sinn grunnmúraða fjandskap við Vestur-veldin“.

I grein þessari segir Crankshaw m. a.: „Fari svo, að dragi úr viðsjám í alþjóðamálum, verður það vegna þess, og þess eins, að Vestur-veldin sýna styrkleika og festu.

Ef breyting verður og Kreml sýnist sáttfusari, mun það myög freista manna að hverfa frá heim aðgerðum, sem einmitt hafa sjálfar leitt til breytingarinnar, einkum endurvíg-búnaðurinn og allt, sem honum er samfara, ásamt Marshall-samstarfinu. Röksemdafærslan mun verða sú, að ef Kreml rjettir út vinarhönd, og við höldum áfram herbúnaði, þótt við tókum í höndina, þá muni síðari ófarnaður verða okkur að kenna.

Þessi röksemdafærsla stendst ekki. Sovjetstjórnin er yfirlýstur óvinur allra þjóðfjelaga, hvar sem er, sem ekki eru kommúnistisk. Þangað til Sovjetstjórnin hverfur frá þessari yfirlýstu stefnu — það er að segja þangað til alger bylting verður í hugarheimi stjórnenda Rússlands — verðum við að telja víst, að fyrir hendi sje fjandskapur þeirra við okkur, hversu vel sem hann kann að vera falinn.

Ekkert, sem við getum gert til sáttá, breytir þessum rótgróna fjandskap. Ef, eins og jeg held að sje mögulegt, (að því áskildu, að okkur fatist ekki og Kreml misreikni sig ekki hroðalega), okkur tekst að komast í gegnum þessi voðalegu á-tök án meiriháttar ófriðar, þá vorður það vegna þess, og þess eins, að við meitum styrkleika og festu með sennþá meiri styrkleika og festu, og ber þá að hafa í huga að styrkleiki er ekki aðeins fóginn í virgbúnaði heldur einnig ein-beitni“.

25. juli

Arið 1945 vildu kommar að Íslendingar segðu Þjóðverjum og Japónum strið á hendur

Ef kommúnistar hier á landi hefðu ráðið, mundu Íslendingar nú ásamt rúmlega 50 öðrum þjóðum vera að undirbúa friðarsamninga við Japan, og senn þyrfti að senda nefnd alla leið til San Francisco til að undirrita friðarsamningana.

Kommúnistar vilja ekki kannast við það nú, en það er engu að síður staðreynd, að veturninn og vorið 1945 vildu þeir ólmir, að Íslendingar segðu Þjóðverjum og Japónum, öðrum hvorum eða báðum, strið á hendur.

Auðvitað var þessi ákefð kommúnistanna „islensku“ ekki af þeirra eigin hvötum. Það var skipun að austan, frá Moskva, að Ísland skyldi fara í striði, ef það vildi verða meðal stofnenda Sameinuðu þjóðanna.

Ýmsir töldu þó, að hjer byggi ann að undir. Liklegt var talið, að Rússar vildu nota þetta bragð til að fá átylu til að setja her hjer í land.

Vísir um það, að striðsþjóðar Íslands á hendur Þýskalandi og Japan gat enga sjálfstæða þýðingu haft. Á bak við kröfuna um slikt hlutu að vera annarlegar ástæður.

Hvað sem um það er, þá er hitt vist, að kommúnistar hjerlendis voru ekki litlir herskáir um þær mundir. Þeir voru þá ekki í sama „friðar“-horsinu og nú. Þeir hafa ætlað látið stjórnast af hinu sama. Hlyðninni við húsbændurna í Moskva.

Listvinasaturninn, 1. agustus
lokaður um óákvæðinn tíma 31. júlí

Tító veit við hverja hann á

Alkunnugt er, að kommúnistar hér á landi hafa lengst af varast að segja frá ósamþykki Titos við Moskvavald-íð, hvað þá að i hann hafi verið hnijátað.

Eftir veru „kyndilberans í myrkva hinnar miklu nætur“, Kristins Andréssonar, í Moskva í vor, hefir orðið breyting á þessu.

Menn hafa veitt því athygli, að Tito hefir nú á síðstu manuðum hvað eftir annað verið svivturt í Þjóðviljanum. Þannig hefir sú litla sjálfstæðisviðleitni kommúnista hér, að gera ekki upp á milli flokksbraðra sinna erlendis, farið út um þúfur.

Moskvavaldið hefir orðið ofan á, sem vænta mátti, og það enn sannast, sem sendiherrann rússneski sagði um Kristinn forðum, að því mætti treysta, að hann brygðist Sovjetjórmanni aldrei, hvað sem annars tautaði.

En mjög skiljanlegt er, að Moskva mönnum sje ekki um Tito. — Fáir þekkja þá betur en hann. Enda ber hann þeim ekki vel söguna.

Tito sagði t. d. nýlega, að vopnahljesboð Moskvamanna „væri aðeins herbragð“ — að koma kyrð á í Koreu, til að hefja áras annarsstaðar í Heiminum. — Norður-Koreumeti, sem hófu árásina, hafa hitað súpuna og nú hafa þeir brennt sig“.

Krafa þjóðarinnar: Að Eimskip fái að gegna hlutverki sínu

Það er næsta undarleg baráttu, sem Timinn á í þessa dagana um siglingamálum. Hann línnir ekki láttum við árásir á Eimskipafjelagið, og reynir á allan hátt að gera það og rekstur þess tortryggilegan í augum lesenda sínum.

Petta er svo sem ekki ný bóla. Allt frá því að Framsóknarflokkurinn hófst til valda hjer fyrir rúnum tveimur áratugum, hefir jafnan and að kalt frá blöðum flokksins í garð þessa vinsæla þjóðarfyrirtækis, sem aldrei hefir haft önnur sjónarmið en að sína því vandasama hlutverki að sjá landsmönnum fyrir sem bestum samgöngum á sjó milli landa og innanlands, eftir því sem geta þess hefir leyft.

Aldrei hefir verið um annað en fullkomnið pólitiskt hlutleysi að ræða í starfsemi fjalgsins. Mun það viðurkennt af öllum, sem skift hafa við fjalgið fyrr og síðar.

Síðastliðinn miðvikudag birtist forystugrein í Tímanum, þar sem mjög er undrast yfir því, að Morganblaðið skuli telja rjett að Eimskipafjelagið njóti forgangsrjettar um skipakaup meðan sækja þarf til opinberra yfirvalda um leyfi til slikeira hluta.

Það er engin ástæða til þess að undrast, að bent skuli vera á með fyllstu rökum, að Eimskipafjelagið, sem er fjalag allrar þjóðarinnar, og hefir haft forstu um siglingamál hennar í meira en 35 ár, eigi að hafa forgangsrjett um skipakaup. Það mun ávalt verða forgangskrafa fjalgsins, að því sje gert kleift að annast samgöngur landsmanna með sem fullkomnustum eigin skipakostí.

Eimskipafjelagið hefir sýnt það, að því er fyllilega treystandi til þess með því að láta svo að segja allan arðinn af siglingunum undanfarin á ganga til koupa á nýjum og góðum skipum af fullkomnustu gerð.

Hver skyldi nú vera fulltrúi kommannna?

Menn hafa veitt því athygli, að Sigurjón Narfason er enn i bænum, brátt fyrir það hótt frjettst hafi til rússneska „veiðiflotans“ fyrir Norðurlandi.

Hver skyldi vera fulltrúi „íslenskra kommúnista“ þar um borð að þessu sinum?

Engar líkur eru til þess, að Rússadindlarnir hjer gegni ekki sínu venjulega þjónshlutverki í þessum skipum nú eins og áður.

Enda minnast menn þess, að eitt sumarið, þegar Þjóðviljinn ljet svo sem enginn Íslendingur væri um borð, voru þaðan hrópuð ókvæðisorð á íslensku til sjómanna, er framhjá siglu. Labbakútsháttur kommúnista er ætið samur við sig.

1.ág.

Krafa þjóðarinnar: Að Eimskip fái að gegna hlutverki sínu

Það er næsta undarleg baráttá, sem Timinn á í þessa dagana um siglingamálín. Hann linnir ekki lárum við árásir á Eimskipafjelagið, og reynir á allan hátt að gera það og rekstur þess tortryggilegan í augum lesenda sinna.

Petta er svo sem ekki ný bóla. Allt frá því að Framsóknarflokkurinn hófst til valda hjer fyrir rúnum tveimur áratugum, hefir jafnan and að kalt frá blöðum flokksins í garð þessa vinsæla þjóðarfyrirtækis, sem aldrei hefir haft önnur sjónarmið en að sinna því vandasama hlutverki að sjá landsmönnum syrir sem bestum samgöngum á sjó milli landa og innanlands, eftir því sem geta þess hefir leyft.

Aldrei hefir verið um annað en fullkomið pólitískt hlutleysi að ræða í starfsemi félagsins. Mun það viðurkennt af öllum, sem skift hafa við fjalgið fyrr og síðar.

Síðastliðinn miðvikudag birtist forystugrein í Timanum, þar sem mjög er undrast yfir því, að Morgunblaðið skuli telja rjett að Eimskipafjelagið niðoti forgangsrjettar um skipakaup meðan sækja þarf til opinberra yfirvalda um leyfi til slikra hluta.

Það er engin ástæða til þess að undrast, að bent skuli vera á með fyllstu rökum, að Eimskipafjelagið, sem er fjalag allrar þjóðarinnar, og hefir haft forystu um siglingamál hennar í meira en 35 ár, eigi að hafa forgangsrjett um skipakaup. Það mun ávalt verða forgangskrafa félagsins, að því sje gert kleift að annast samgöngur landsmanna með sem fullkomnustu eigin skipakosti.

Eimskipafielagið hefir sýnt það, að því er fyllilega treystandi til þess með því að láta svo að segia allan arðinn af siglingunum undanfarin ár ganga til kaups á nýjum og góðum skipum af fullkomnustu gerð.

1.ág.

Hver skyldi nú vera fulltrúi kommárnna?

Menn hafa veitt því athygli, að Sigurjón Þarfason er enn í bænum, þrátt fyrir það þótt frjettst hafi til rússneska „veiðiflotans“ fyrir Norðurlandi.

Hver skyldi vera fulltrúi „íslenskra kommúnista“ þar um borð að þessu sinni?

Engar líkur eru til þess, að Rússa dindlarinnir hjer gegni ekki sinu venjulega þjónshlutverki í þessum skipum nú eins og áður.

Enda minnast menn þess, að eitt sumarið, þegar Þjóðviljinn ljét svó sem enginn Íslendingur væri um borð, voru þaðan hrópuð ókvæðisorð á íslensku til sjómanna, er framhjá siglu. Labbakútsháttur kommúnista er ætið samur við sig.

3. ágúst

Hluthafarnir fá litið af hagnaði Eimskipafjelagsins

EKKI hafa hluthafar fjelagsins stungið arðinum í sinn vasa. Öðru nær.

Peirra hlutur hefir jafnað verið rýr, eins og sjá má af því, að þótt fjelagið hafi haft góðan hagnað af rekstrinum, sem skift hefir milljónum, hafa hluthafar ekki fengið meira en 4% vexti af hlutafje sínu, eða allt að því 67 þús. kr. árlega.

Enginn mundi því sækjast eftir hlutabréfum í fjelaginu til þess að fá góðan arð af peningum sínum. Enda er það þannig, að mörg undansfarin ár hafa þær breytingar, sem orðið hafa á hlutaeign í fjelaginu að langmestu leytti verið vegna þess að hlutabréfin hafa gengið að erfðum.

Hvernig getur Timinn haldið fram annari eins fjarstæðu og þeirri að það sje „staðreynd“ að meginhluti hlutafjáreignarinnar sje kominn í hendur örfárra manna“, og rökstyðja bessa fullyrðingu með því, að atkvæðamagn á fundum sje i höndum fárra manna, gaunar ekki 40—50 manna eins og Timinn segir, heldur frekar 140—150 manna!

Morgunblaðið hefir veitt því athygli með því að kynna sjer fundarskýrlur Eimskipafjelagsins, að við stjórnarkosningu fá ýmsir forkölfar og starfsmenn SÍS jafnan 3—4000 atkvæði á fundum fjelagsins.

Eftir röksemdafærslu Tímans vitti SÍS eða einhver starfsmaður þess, þá að vera eigandi að 75—100 þús. kr. hlutafje í Eimskipafjelaginu.

Hitt mun þó nær, að hjer sje um það að ræða að einhverjir starfsmenn SÍS hafi aflað sjer umboða til þess að greiða atkvæði á aðalfundi fjelagsins, en ekki að þeir sjeu raunverulegir eigendur þessa hlutafjár.

Nákvæmlega eins mun vera ástatt um annað atkvæðamagn á aðalfundinum. Hjer er um að ræða umboð sem hluthafar úti á landi hafa falið hluthöfum búsettum í Reykjavík að fara með fyrir sína hönd.

Einkennileg er sú fullyrðing Timans, að Eimskipafjelagið **þori** ekki að birta hluthafaskrá fjelagsins!!

Hjer er ekki um neitt slikt að leynta í þessu efni. En vitanlega telur það sig ekki hafa heimild til þess að birta upplýsingar um hlutaeign manna í fjelaginu, frekar en t. d. bankarnir telja sig ekki hafa heimild til að gefa upplýsingar um inneignir viðskiftamanna sinna í bönkunum.

Ef Eimskip gerði forgangs-
kröfur um verslunarvörur
innflutning *3. ágúst*

Hvað sem Timinn segir, þá mun það jafnan verða forgangskrafa Eimskipafjelagsins að fá að endurnýja og auka skipastól sinn eftir því sem fjelagið hefir fjárhagslega getu til. — Parf þetta síður en svo að vera neitt undrunarefni.

Hitt væri underlegra ef fjelagið fær að gera kröfur um að fá úthlutað ákvæðum hluta af innflutningi almennra verslunarvara.

Eimskipafjelagið er fyrst og fremst siglingafyrirtæki. Það biður því fyrst og fremst um leyfi fyrir nýjum skipum, en ekki verslunarvörum. Fyrirtæki það, sem Timinn virðist vera að berjast fyrir með skrifum sínum um verslunarfyrtæki. Hefir aldrei staðið á því, að það gerði sinar kröfur um hlutfallslegan innflutning verslunarvara.

Það er því ekki aðeins undarlegt, heldur og beinlinis varhugaver, þegar umrætt fyrirtæki fer að gera „forgangskröfur“ um skipakaup, þannig, að það eignist skipa stól, sem „fullnægi sem best flutningaþörf samvinnufjelaganna“ eins og ein tillaga sem samþykkt var á aðalfundi SÍS nýlega, var orðuð.

Pegar samvinnufjelögini segjast þurfa að „fullnægja þörfum“ 93.760 manns, eða tæpum tveim þriðju“ hluta þjóðarinnar, verður mörgum að hugsa, að það verði enginn smáraðis skipaflotri, sem þarf, til þess að sinna þessu verkefni.

En ef þessari fáránlegu kröfu yrði fullnægt munu ýmsir spyrja: Hver yrði afleiðingin af þessu fyrir þjóðina?

Afleiðingin yrði sú, að önnur skip, þ. á. m. skip Eimskipafjelagsins, sem aetlað yrði að sjá um flutninga til og frá þeim þriðjungi landsbúa, sem ekki eru í kaupfjelögum, yrðu að miklu leytti að hætta siglingum hjer við land, annaðhvort að hefja utanríkissiglingar í stærri stíl en aður. Ef slikt reyndist örðugt vegna samkeppnimar á heimsmarkaðinum, yrði ekki um annað að ræða en að selja hin nýju og góðu skip fjelagsins úr landi.

Ef til vill væri þá tilgangi Timans náð, því þá yrði komin á sú einokun í siglingamálum, sem Timinn óttast að Eimskipafjelagið nái. Munurinn væri aðeins sá, að þá væri um raunverulega einokun að ræða. En sú einokun yrði auðvitað í rjettum höndum, að domi Timans,

10. ág.

Hugleiðingar Fimmtu herdeildar-manna

Heyrst hefir að kommúnistar sjeu farnir að velta því fyrir sjer, hvernig afstaða Jóns Sigurðssonar hefði verið til baráttu fyrir sjálfstæði Íslendinga, ef ísl. 5. herdeild hefði á hans dögum verið búin að innlima Ísland í Sovjet-ríkin eða einhverskonar Kominiform hefði tekist að gera Ísland að einu leppriki Moskvavaldsins, eins og Austur-Evrópuríkin eru nú á dögum.

12. ág.

„Glöggt er það emn hvað þeir vilja“ 12. ág.

Rússar eru nýlega farnir að gefa ít hálfsmánaðarrit á ensku, sem þeir aefna „News“.

Svo er látið sem tilgangurinn með xiti þessu sje að bæta sambúð þjóðanna bak við járntjaldið við hinn frjálsa heim, í ritinu kveður því við allt annan tón en i skrifum þeim, sem Rússun og leppþjóðum þeirra eru ætluð. Þar er síður en svo dregið úr fjandskapnum við hinum frjálsu Íþróðurhjóðir, þótt fagurlega sje xnað í þessu nýja enskumælandi riti, sem auðvitað er ekki látið í hendur almenningars í Rússlandi eða hinum undirokuðu löndum.

Það vekur sjerstaka athygli, að í 8. hefti þessa nýja áróðursrits, er lög gréin um Ísland eftir hið rússneska tónskáld er var hjer á ferð í „menningarnefndinni“ á s.l. vetri. Efni greinarinnar skal ekki rakið hjer að þessu sinni. Það er svipað og áður hefur sjest úr þeirri átt. Írós um hinn snjalla málara óldurnemnið Eyfells og óbotnandi skammi fr um hina yngri málara. Þá er þar vinsamlega talð um Pál Ísófsson.

Síðar gefst e. t. v. fær til að vikja að einstökum atriðum greinrar þessarar. Nú skal einungis vakfa athygli á þeirri óhugmanlegu staðreynd, að Rússar skulu lúta sig Ísland svo miklu skifta, að þeir verja verulegum hlata fyrsta heftis hins nýja tímarits til að auglysa áhuga sian fyrir landinu.

Þessi skrif eru þó aðeins eitt af mör gum dönum um áhuga einræðisherranna austur þar fyrir íslenskum málum.

GETUR NOKKRUM HEILSKYGGNUM MANNI BLANDAST HUGUR UM AF HVAÐA RÓTUM SÁ ÁHUGI ER SPROTTINN?

16.ág.

Svarið lesið á undan

Grein Morrisons utanríkisráðherra Bretta við Pravda, sem nýlega var birt hjer í blaðinu, hefir vakið mikla athygli hjer eins og hvarvetna annarsstaðar. Jafnframt hví, sem Pravda birti greinina, birti blaðið svar frá sjálfu sjer og hafa nokkrir kaflar úr hví verið birtur hjer í blaðinu. Óstytt var svarið tvöfalt lengra en sjálf santalið. Íratt fyrir lengdina var þar þó gengið þegjandi framhjá ýmsum veigamiklum atriðum í ummállum Morrisons. En hví meira var þar af skömmum og skætingi og var þeim málalengingum að mestu sleppt, þegar svarið var birt hjer í blaðinu.

Rússneska útvarpið birti einnig santalið við Morrison og svar Pravda. Þar var aðferðin sú, að fyrst var lesið svar Pravda og grein Morrison ekki fyrr en á eftir!!! Auðsjeð er, að allur hefur varinn þótt ófriður, að Morrison gæti ekki eitt einasta auenablik „eitrað“ huga hlustendanna!!!

Ummæli Rússa um „abstrakt“-list

Rússneska stjórnin er um þessar mundir að gefa út nýja Sovjet Encyclopediu eða alfræðiorðabók. — Nokkur hefti hennar eru komin út. Margt skritið er að sjá í þeim bindum, sem þegar eru komin.

Kaflinn um „abstrakt list“ hljóðar t. d. þannig:

„Í henni birtast afturhalds hugmyndir borgarstjettar, sem hyggst á heimsfírráð, einkum Ameríkana, enda beinist hún gegn raunsejum og lýðræðislegum erfðakennингum í list“.

Pessi lýsing er fróðleg fyrir þá „abstrakt“ listamenn, sem hjer á landi af fáfræði sinni halda, að þeir eigi sjerstaks skjöls að vænta hjá kommúnistum. Pessi orð Sovjet alfræðiorðabókarinnar sýna ótvírett, að þær óþotaskammir, sem „menn ingarnefndar“ mennirnir rússnesku, er hjer voru á ferð á s.l. vetri, hafa látið dynja á yngri íslenskum listamönnum í rússneskum blöðum, eru ekki sagðar út í bláinn eða af handahófi heldur í samræmi við þá stefnu, sem einræðisherrarnir í Kreml segja öllum fylgismönnum sínum að halda.

15.ág.

Allsstaðar eins

Nehru, forsætisráðherra í Indlandi hjelt hinn 13. júlí s.l. ræðu i Bangalore, Mysore í Indlandi, og hefir hún vakið mikla athygli viðsvegar um heim.

I ræðu sinni vjek Nehru að ýmsum þeim vandamálum og hættum, er steðjuðu að, og sagði m. a.:

„Kommúnistar hafa gengið götu ofbeldis og opins ófriðar gegn ríkinu. Ekkert ríki getur þolað slikt. Tilgangur þeirra virðist hafa verið sá að skapa öngþeiti og upplausn, sem e. t. v. gæti leitt til einhvers. Að nokkru leyti hafa þeir breytt um í baráttu og aðferð nú nýlega, en að grundvelli til er viðleitni þeirra hin sama og áður“.

Segja má, að kommúnistar sjeu samir við sig. Aðfarir þeirra eru allveg hinar sömu á Indlandi og á Íslandi.

Ofbeldi, ófriður, öngþeiti og upplausn, það eru einkenni kommúnista jafnt í austri sem vestri, hjá stórum þjóðum sem smáum.

18.ág

18.ág.

Friðarhjalið er lygðahjúpur

Alþýðublaðið hefir nýlega birt eftirtektarverða frásögn um „friðar“ áhuga kommúnista. Blaðið rekur fyrst „friðar“-ároðurinn svokallaða og segir síðan:

„Hjer hefir verið frá því sagt, hvað kommúnistar segja út á við. En þeir tala dálitið öðruvisti í eigin hóp. Því til sömmunar skulu hjer tilfærð orð, sem þekktur franskur kommúnisti, Waldeck Rochet, sagði í ræðu á flokkfundi í Limoges á Frakklandi í október síðastliðið haust. — Pau voru birt í „Manchester Guardian“ nokkrum vikum síðar og hafa ekki verið viesengd af neinum. Það var verið að ræða Koreustríðið á hinum kommúnistiska flokkfundi í Limoges og Rochet sagði: „Þið munuð nú sprýra: Hversvegna skerast Sovjetrikin ekki í leikinn í Koreu? Pau myndu varpa Amerikumönnum í sjóinn. — Það er satt. En það myndi hafa í för með sjer heimstyrjöld, og sem stendur væri það á móti friðarpólítík Sovjetrikjanna. Eitt friðarár er ár, sem notað verður af fremsta megni til bess að efla her Sovjetrikjanna og alþýðu lýðveldanna. **ÞAÐ ER TIL ÞESS AÐ AUÐVELDA SOVJETRÍKJUNUM OG ALÞÝÐULÝÐVELDUNUM, SLÍKAN VÍGBÚNAÐ, AÐ VIÐ VERÐUM AÐ HALDA ÁFRAM ÁRÓÐRI OKKAR FYRIR FRIÐI.** Það er sú friðarhreyfing, sem grafa mun undan her imperialistíku ríkjanna, seinka styrjöldista geta engum komið á óvart. — Sovjetrikin munu velja hið rjetta augnablik, og imperialistarnir munu engu fá að ráða um það“.

Um mæli hins franska kommúnista ycta engum komið á óvart. — Öll hin kommúnistisku fræðisanna, að tilgangurinn er sá, að koma hinum frjálsu lýðræðisþjóðum á knje. Eitt aðalráðið til þess er að villa um fyrir auðtrúa mönnum með friðarhjal kommúnista og ráðast síðan á hinar friðsömu lýðræðisþjóðir óviðbúnar.

Pessi er tilgangurinn en blekkingar kommúnista eru nú að verða svo alþekktar, að þær villa æ færri og færri mönnum sýn.

17.ág.

17.ág.

Sjálfshólinullinnir ekki

I hinni nýju Sovjet alfræðiorðabók segir um flug m. a. á þessa leið: „**Hin mikla rússneska þjóð hefur átt mestan þátt í sögu heimsflugsins.** Rússland er fæðingarástaður loftbelgsins, „helikoptersins“ og flug vjelarinnar. Móðurland þess, sem kallað er „aerodynamics“. Hin flóknu viðfangsefni flugsins voru leyst af rússneska smiðnum og hugvitmanninum A. F. Mozhaisky, sem smiðaði fyrstu flugvél heimsins“.

Menn sjá, að þeim fækkar óðum framförumum, sem Rússar eru kki upphafsmennirnir að!!!

Fátæki maðurinn í siglingu

Menn hafa veitt því athygli, að á meðal fulltrúa Alþingis á þingmannafundinum í Stokkhólmi þessa dagana, er Einar Olgeirsson.

Er hjer enn eitt dæmi þess, að maðurinn, sem borgar legra útsvar en allur borinn af allslausum verkamönnum en býr þó í einni af betri íbúðum bæjarins, bregður sjer árlega út fyrir landsteinana til langdvalar án þess, að það verði til að hækka útsvars-greiðslur hans.

Hversu lengi ætla yfirvöldin að láta þann skopleik haldast, að maður, sem hefir efni á að veita sjer langdvalir erlendis á hverju einasta ári, skuli telja tekjur sinar minni en beir verkamenn, sem rjett hafa til hnifs og skeiðar og aldrei geta brugðið sjer bæjarleið?

Og hversu lengi telur Alþingi það samrímanlegt sámd sinni, að senda yfirlýstan landráðamann sem fulltrúa elsta þjóðbings heimsins á erlendar ráðstefnur?

19. ág.

19. ág.

Atlantshafsbandalagið hefir styrkt friðinn

Morgenstierne, sendiherra Norðmanna i Bandaríkjunum, er oddviti útlendra sendiherra þar í landi og er sökum langdvalar sinnar og aðstöðu allra manna kunnugastur í Bandaríkjunum.

Morgenstierne er um þessar mundir staddur heima í Noregi og birti Arbeiderbladet norska, sem eins og kunnugt er, er málagni ríkisstjórnar Noregs, viðtal við hann hinn 8. ágúst s.l.

Meðal þeirra spurninga, sem blaðamaðurinn lagði fyrir Morgenstierne var sú, hver áhrif Atlantshafs samningurinn hefði haft. Morgenstierne svaraði því svo:

„Samningurinn er nú meira en tveggja ára gamall og hefir nógsmálega sannast, hve nytsumur hann hefir verið. Atlantshafssamningurinn hefir tvímælalaust átt verulegan þátt í, að heimsveldurinn hefir haldist, því að með þátttökum sinni hafa löndin neitað að bjóða upp á að láta hremma sig eitt og eitt í senn.

Það er ljóst, að ef menn óska að vera utan slikein samtaka og hlutlausir, þá geta þeir ómögulega búist við, að bandamenn flýti sjer þeim til hjálpars á neyðarinnar stund. — Slikt virðist mjer, að væri hvorki síðferðilega nje hernaðarlega verjandi. — Reyslan hefir kennt okkur, að við verðum að vinna saman til að undirbúa varnir okkar og það gerum við nú í sameiningu með fjelögum okkar í Atlantshafsbandalaginu“.

„Pegar maður ferðast í Bandaríkjunum, kemst maður ekki hjá að verða sterkelega var við friðarbrána og friðarviljan hjá hinum almenna bandarískra borgara. Það, sem allir óska eftir og vinna að, er friður. Allir siá, að tilgangurinn með víghúnaði Bandaríkjanna er friður, ekki ófriður, að menn verði svo sterkir, að enginn hafi löngrun til að reyna að ráðast á bá“.

Slik er lýsing þess manns, sem gerþekkir Bandaríkin. Er óneitanlega meira að marka slika frásögn en bá, sem „menningar“ nefnd „kvndilberans í myrkva himnar miklu nætur“, Kristins Andriessonar, gaf um ástandið í Rússlandi eftir að hafa dvalið bar í vor um nokkrar daga skeið í „sús og dús“, að sögn nefndarmanna sjálfrar.

19. ág.

Hvernig lýst kyndil beranum á?

Pann 2. júlí s.l. birti bókmennnta tímaritið Zvezda í Leningrad, þýðingu á aettjarðarljóði eftir velmetið Ukrainian-skáld Sosyura. En meður því, að skáldið hafði jálast undir yfirráð kommúnistafloksins, birti aðalmálgagn Moskvastjórnarnar innar alvarlega ádrepu út af kvaði þessu, bólanti skammir um skáldið, og horfuga ofanfjölfagagnvart stjórn kommúnistafloks Ukrainian manna fyrir það, að hafa ekki útrýmt með öllu, aettjarðarást þessarar bjóðar, því þetta skáld leyfði sjer þá ósvífni gagnvart rússneskum stjórnarvöldum að birta kvaði til lofs og dýrðar Ukrainian.

„Kyndilberi hinnar miklu nætur“ Kristinn Andrjesson, hefur af flokksmónnum sínum og vildarvinum verið talinn nokkuruskonar Fjölnismaður samtiðar sinnar!!!

Að visu er þess ekki að vænta, að „Kyndilberinn“ hafi óskert hug myndaflug, eftir margra ára ánaud undir skoðanakúgun kommúnismans. Ef hann einhverntímann á eftir að eiga nokkur „ljós augnablik“ og gæti hugsað eins og mönn um særmir, þá kann að vera að þessi nýi „Fjölnismaður“ gæti fundið út, hvað hefði orðið úr hinum ódaðlegu aettjarðarljóðum „listaskáldsins góða“, ef hann hefði lifað í kommúnistaríki.

18. ág.

Land guðleysisins

Hin nýja rússnska alfræðiorðabók hefir auðvitað sjerstakan kafla um „atheimsa“ — guðleysi. Segir þar meðal annars:

„Guðleysi, heimskoðun, sem neitar trú á yfirnáttúrlega krafta, á Guð eða guði. — I sôgu stjettabaráttunnar er guðleysið hugtaksvopn forystustjetta, sem reyna að brjóta niður úrelta bjóðfjelags-, fjárhags- og pólitiska skipan. — Sovjetrikin eru land heimskoðunar guðleysisins“.

Hvað, sem sannindum annarra frá sagna þessarar alfræðiorðabókar liður, er vist, að rjett er frá sagt í þess ari síðstu setningu. Er þar mælt af ólikt meiri heilindum en í frásögnum Norðfjarðarprestsins, sem flækst austur til Rússlands á s. l. vori.

En meðal annarra orða, hversu lengi er hægt að þola innan íslensku bjóðkirkjunnar þá menn, sem ganga til opinbers stuðnings við stefnu guðleysisins?

21. ágo.

21. ágo.

Hvernig ætti þeim líkaði slikt stjórnarfari hjer?

Eftir öllum fregnum að dæma er nú hafin ný ógnaröld í Pólland. — Rússar taka með degi hverum meiri og meiri völd í sinar hendur í landinu. Fangelsin og þrælabúðirmar eru fylltar af fólk, sem dæmt er fyrir hina fráleitstu hluti.

Í Szczecin var til dæmis eigandi ávaxtabúðar einnar nýlega dæmdur í fjögurra ára fangelsi fyrir „að breiða út rangan orðróum um alþýðustjórnina og hættulegan stríðsároður“. Hversu marga íslenska kommúnista væri ekki hægt að dæma hier á landi fyrir svipaðan frjettatflutning, ef samskonar rjettarfari gilti hjer og hjá kommúnistum?

Kona í Nowy Star var dæmd í briggja ára fangelsi „fyrir að breiða út rangan orðróum til að koma af stað trulun í fjárhagslifnu“. Hvaða kommúnisti hjer á landi lætur nokkurn dag liða án þess að reyna að koma slikum orðróum af stað um fjárhagslif íslensku þjóðarinnar?

Í Stargrad voru nokkrir unglingar dæmdir í 10 ára þrælun fyrir „að móðga Sovjet-minnismerki“. „Glæpa mennirnir“ rifu burtu rauðu stjörnuna, sem dómkostóllinn benti á, að væri merki Sovjet-sambandsins. Þó að íslenskir kommúnistar þykist nú vera allra manna þjóðræknastir, er ekki ýkja langt síðan ein aðal iðja þeirra var að svívirða þjóðartákn Íslands og troða íslenska fánann undir fótum.

Tvær stúlkur, önnur sautján og hin nitján ára, eyðilögðu mynd af pólska forsetánum í skólastofu sínni. Eldri stúlkur var dæmd til árs fang einsvistar. Sú yngri var send í betrunarskéla. Þegar stúlkukind hjer á landi reyndi að ráðast á forsætisráðherra íslenska ríkisins, töldu kommúnistar það svo aðdáunarvert, að þeir reyndu að gera hana að einskonar þjóðhetju, þótt árangurinn yrði líttill.

Það er vissulega gott fyrir ísl. kommúnista, að þeir eiga ekki heima í landi, þar sem samskonar rjettarfari ríkir og þeir vilja koma á. Þá mundu vissulega fæstir þeirra halda frelsi. En íslenska þjóðin trúir ekki á kúgunar-að ferðir. Hún mun vissulega hafa vit og þroska til að hreinsa sig af kommúnistum án þess að heita kommúnistikum kúgunar-aðferðum.

22. ágo.

Föðurlandsást er bönnuð

Sosyura er maður nefndur, Ukrainubúi að þjóðerni, og bykir skáld gott. Á árinu 1944, þegar nýbúð var að hrekja Þjóðverja úr föðurlandi hans, orti Sosyura kvæði, sem hann kallaði: „Elskið Ukraniu“. — Aðal-efni þess er:

Elskið Ukraniu, jafnt sólina sem ljósíð. Jafnt vindinn sem grasið og vatnið. — Elskið hinrar viðlendu sljettur hinna fornu Ukrainianu. Verið hreyknir af Ukrainianu ykkar.

Kvæði þetta varð mjög vinsælt í Ukrainianu og skáldhréður Sosyura óx svo, að kvæðinu var snúið af móður máli hans yfir á rússnesku og var nú í sumar birt í bókmenntatímaritinu Zvezda, sem kemur út í Lenin-

grad.
Ekki þarf að efst um, að „kvæðilhoranum“ Kristni Andrésen; ikki þessi hugsunarháttur. — Afsökunin er alveg eins og tóluð út úr hiðra mannsins, sem rússneski condilhoranum sagði forðum, „að aldrei hefði brugðist rússneskum málstað“.

En þá var dýrðin úti.

Moskvablaðið Pravda, hið sama, sem mest hossaði „menningar“-nefnini íslensku er var þar austur frá í vor undir forystu „Fjölnismannsins“ Kristins Andréssonar rjeðist harkalega á kvæðið. Í Pravda var meðal annars sagt:

„Um hvaða Ukrainian kveður Sosyura? Kveður hann um þá Ukrainianu, sem stundi öldum saman undir oki arðræningjanna eða kveður hann um hina nýju, velstæðu Sovjet-Ukrainu? — Í huga þjóðarinnar er mynd Sovjet-Ukrainu óleysanlega bundin hinum mikla sósialistiska iðnaði. — Hinum risavöxnu málum- og vjel-smiðjum. — Hinum vjelumnu námum. — Stakkanov-hreyfingunni. — Dniepr-rafmagnsstöðinni. — Samyrkiubúnum. — En þetta er ekki sú Ukrainian, sem Sosyura kveður um.“

Það leynir sjer ekki, hvað hjer er á ferðinni. Ættjarðarkvæðin eru orðin úrelt og gamaldags. Föðurlandinu má ekki hrósa nema upp sjeu tóldar þær framkvæmdir, sem einvaldarnir telja sier að þakka. Það eru svik við Sovjetstjórnina, að elevma dásendum hennar fyrir dýrð náttúrunnar, fyrir ágæti hins forna lands, sem alið hefir þjóðina um aldir.

Hið andlega frelsi hiá kommúnistum kemur hinsvegar frám í því, að Sosyura þorði ekki annað en að skrifa þegar í stað afsökunarbrjef. Þar segir ham meðal annars:

„Jeg tel, að þessi zagurýni sie algjörlega rjettmæt. Jeg skil fullkomlegra þá staðrevnd, að ekki er hægt að hugsa sier Sovjet-Ukrainu óháða hinum mikla vestri ríkisins, sem nær vfir svo margar biððir. — Kæru fjellegar! Jeg er miög hákklatur ykkur fyrir vkkar rjettmætu, bolsjhevist-
um.“

22.ág.

Haturljóðin fengu verðlaunin. 22.ág.

Hið opinbera málagn, sem Kominform gefur út í Bulgari, hefur skýrt frá, að efnt hafi verið þar til samkeppni meðal rithöfunda, um ritverk, sem styddu að friði í heimimum.

Skáld að nafni Bogomila Rainova hlaut ein hinna úthlutuðu verðlauna fyrir kvæðaflokk, er heitir „Ljóð hatursins“, er talið var að væru sjerlega vel til þess fallin að styðja að heimsfriði.

Þetta er alveg eftir kokkabókum kommúnista. Því i nafni friðarins gera þeir alt sem í heira valdi stendur, til þess að imprenta þjóðnum austan Járntjalds hatur gegn lýðræðishjóðnum og telja heim trú um, að í lýðræðislöndunum ráði eintómir fantar og illmenni.

Því er haldið híklaust fram þar eystra, að breska stjórnin sjé að undirbúa kjarnorku-árásir á austanverða Evrópu. Jafnaðarmenn vestrænu þjóðanna sjeu yfirgangsseggir, hinir mestu svikrarar, njósnarar, hamslausir æsingamenn, sem einskis svifist og viljalaus verkfaði sjer verri manna.

Með þesskonar áróðri þykist Kominform og Moskvastjórnin vera að vinna heimsfriðnum hið mesta gagn. Verðlaunajóð „hatursins“ eru rjett mynd af því friðarstarfi.

23.ág.

Friðarskilmálar kommúnista

Þjóðviljinn, blað Kominform hjér á landi er farinn að undirbúa fagnaðarhátiðina, sem halda skal þegar blessaðar friðardúfurnar koma heim, er tóku þátt í Berlinarhátiðinni.

Pegar hinir útvöldu sendimenn koma heim aftur, er eðlilegt að menn spryji: Hverjur eru friðarskilmálar Kominform?

Ef að likum lætur er hætt við, að blessaðar dúfurnar verði undirleitar, ef þær ættu að leysa frá skjóðunni í þessu efni.

Því enn sem komið er, eru friðarskilmálnir hinir sömu og áður.

Skilyrðislaus undirokun og hlýðni við Moskvavaldið.

Afklaðist persónuleikanum!

Afneitið þjóð ykkar og fósturjörð!

Með því eina móti fáið þið frið fyrir yfirgangi Moskvamanna. Frið greferinnar.

Það er sá friður, sem Moskvavaldið heimtar að allir fái að njóta.

23.ág.

23.ág.

Áhugi fyrir hernámi

Þjóðviljinn talar í gær um ljelegan áhuga fyrir hernámi.

Ekki er yfir því að kvarta, að Fimmta herdeildin íslenska hafi dvinandi áhuga fyrir því, að Ísland og Íslendingar njóti náðar hins rússneska hernáms, sem öllum frjálsum þjóðum er búið, þegar Moskvastjórnin sjer sjer færí á, að teygja hramma sína lengra vestur á böginn en hún hefur þegar gert.

29.ág.

28.ág.

26.ág.

26.ág.

Ferðamaðurinn skattlæsi

Svo sem kunnugt er tróð Einar Olgeirsson sjer í það að vera sendur sem fulltrúi Alþingis á þingmánnamótið í Stokkhólmi á dögunum.

A. m. k. tveir fulltrúanna eru komnir heim af mótinu. Enn er Einar utanlands. Hann er sem sjá i sinni árlegu skemmtidvöl erlendis eða þó sennilega öllu heldur að sækja fyrirmæli til húsbændanna.

Prátt fyrir þessar árlegu langdvalir í öðrum löndum telur Einar Olgeirsson sig hafa svo lágar tekjur, að hann borgar minni skatta en allslausir verkamenn og býr þó í einni af betri ibúðum Reykjavíkur, þegar hann dvelur hjor á landi.

Hversu lengi ætla skattayfirvöldin að þola þetta framerði Einars Olgeirssonar og fjelaga hans?

28.ág. Skinhelgi Alþýðublaðsins

Sumnudaginn 26. ágúst segir í Alþýðublaðinu:

„Í þessu sambandi er sannarlega timabært að benda á, að flakk íslenskra stjórnmálaforingja út um heim er orðið hneyksli. Þeir lifa og láta eins og heir væru fulltrúar stórveldis í allsnægtum en ekki bláfáttækjar smáþjóðar. Hjer er um að ræða stjórnmálaalega meinsemð, kylí, sem þarf að stinga á og fyrr en síðar. Og hverjir borga þennan brúsa?“

Við fljótegla athugun minnast menn þess, að síðasta árið hafa þessir foringjar Alþýðuflokkssins farið utan á vegum almennings og á hans kostnað, beint eða óbeint:

Stefán Jóhann Stefánsson, Haraldur Guðmundsson, Emil Jónsson, Finnur Jónsson, Ásgeir Ásgeirsson, Guðmundur I. Guðmundsson, Jón Axel Pjetursson, Helgi Hannesson, Sæmundur Ólafsson, Magnús Ástmarsson, Jónas Guðmundsson, svo að að eins nokkur nöfn sju nefnd. — Og hvað fleira af málsmetandi mönnum er eftir í Alþýðuflokknum?

Færi ekki best á hví, að Alþýðuflokkurinn byrjaði á að gera hreint í sinu eigin húsi?

29.ág. Skriffinnar Tímans „jetnir á fæti“?

I Timanum birtist hinn 18. ágúst s.l. grein eftir P. J., þar sem meðal annars segir svo:

„Það er miður gott, að Reykjavík með sinum fallega fjallahring, með sinu heimsfræga sólarlagi, með hafið blikandi, arðvænlegt og viðsynt við hlið sjer, með sinar skrautlegu byggingar, með sín steinlöggð stræti o. fl. skuli vera orðin naðra, sem drekkur blöð þegnanna svo geypi-lega, sem útsvörin bera vitni um, að hún skuli vera orðin nártíki, og jafnvel þótt ekki sje hægt að benda á neinn aftökustað, þá skiptir það ekki máli, þar sem að hún jetur fólkis-á fæti.“

EKKI ER LÝSINGIN FÖGUR.

Reykjavík er „naðra, sem drekkur blöð þegnanna“ og „etur fólkis-á fæti“.

Það er von, að þeim sje órótt aðalskriffinnum Timans um útsvörin, Pjetri Jakobssyni, Gísli Sigurbjörnsyni og hvað þeir nú allir heita.

En hví miskunarlausara er það af forráðamönnum Timans, að róa ekki þennan lýð, sem nú leitar á náðir þeirra. Það er alveg víst, að fjárhagur ríkisins mundi þola það vel í ár, þó að bænum væri láttin í tje hluti af söluskattinum, sem svaraði aukaútsvarinu, sem nú verður lagt á.

Ef Eysteinn fengist til slíks mannkærleikaverks kynni martröð inni að ljetta af Pjetri og Gísli svo að þeir óttuðust ekki eins hastarlega og nú, að verða „jetnir á fæti“ um leið og „blóðið úr þeim verður þambað“ til síðasta dropa.

30.ág.

30.ág.

Aðstöðumunur ríkis og bæjar

I yfirliti Hagstofunnar um tekjur og gjöld ríkissjóðs fyrri árshelming 1951, kemur fram að rekstrarafgangur er 39,2 millj. kr.

Jafnframt sýnir þetta yfirlit að útgjöld ríkissjóðs eru 26,6 millj. kr. hærri fyrri árshelming 1951, en á sama tíma 1950, eða rúmlega 27 prós. hærri.

Hinsvegar eru tekjurnar 1951 um 53 millj. kr. hærri fyrri árshelming en á sama tíma 1950, eða tæplega 50 prós.

Þó að útgjöldin vaxi svo gifurlega, vaxa tekjurnar þó miklum mun meira og mun að óbreyttri löggjöf sennilega vaxa hlutfallslega enn meira síðari árshelming.

I þessu liggur sú mikli munur, sem er á aðstöðu ríkissjóðs og bæjarsjóðs nú.

Vaxi gjöldin hjá bæjarsjóði umfram það, sem áætlað er, fylgia, því miður ekki, enn meiri óvantar tekjur.

Pessvegna er bæjarsjóður knúinn til aukaútsvara vegna nokkurra milljóna í auknum útgjöldum, en tekjuafgangur ríkissjóðs vex, þó að gjöldin fari rúmlega fjórðung fram úr því, sem þau voru í fyrra, ef miðað er við fyrra árshelming.

Aðvörðun júgoslava

Blaðasambandið í Júgoslavlu gefur út timarit um alþjóðamál, sem nefn ist „Review of International Affairs“

I því hefti ritsins, sem kom út 1. ágúst s.l., er skrifsað um hið nýja timarit Moskvamanna, „News“, sem látið er í veðri vaka, að eigi að beta sambúð kommunistaríkjanna við um heiminn. En það var, eins og kunnugt er, í 1. hefti þess timarits, sem ein aðalgreininn var heimsókn „menn ingar“-nefndarinnar rússnesku hjer á landi í vetur sem leið, og var þar, eins og í öðrum þeim skrifum, farað miklum lofsorðum um hinn mikla „meistara“, öldunginn Eyfells.

Hið júgoslavneska utanrikismálatimarit segir, að skómmu eftir að 1. hefti „News“ kom út, hafi einn aðal valdamaðurinn í Rússlandi, Molotov, haldið ræðu um utanríks mál. Um þetta segir í hinu júgoslavneska riti á þessa leið:

„Samtímis því, sem Molotov hrósaði Kominform-paradisinu, hótaði hann á dulbúinn hátt öllum þeim, sem eru utan þeirrar paradísar. Auðvitað hótaði hann Júgoslavín mest af öllum og notaði hið velþekkta Kominform-ordbragð frekulegra og illvígра svívirðinga. Þetta minnti heiminn glögglega á, að innrásarlögun og árasártírlaunir Kreml í garð umheimsins hafa ekki minnkað vitund, heldur er þvert á móti ýtt undir þær.

Pegar af þessu leiðir, að klauflaga falið fals felst ábak við „News“ og hinar friðskandi greinar þess.

I bili er ekki unnt að svara þeirri spurningu, hvar Kominform „sriðarvinirn“ munin næst koma ósriði af stað í heim inum. Eitt er samt vist: Hversu litil sprunga sem er í varnarveggnum gegn Kominform-árás inni, getur stefnt friði og öruggi mannkynsins í óbætanlega hættu, segir í hinni júgoslavneska riti.

Fáir eða engir þekkja Moskvaldið betur en Tito og fjalagar hans, og er því full ástæða til að ihuga aðvaranir þeirra gegn „friðar-“fláraði Kremlbúa.

31.ág.

31.ág.

„Skýring“ fengin á fjarveru Heino Lipps í Berlin

Fjarvera Eistlendingsins Heino Lipp á íþróttamótinu í Berlin, manns ins, sem Gunnar Huseby fór fyrst og fremst til að keppa við í kúluvarpi, hefir að vonum vakið mikla athygli, og erfitt hefir reynst fyrir kommúnista að skýra það, hvers vegna hann var þar ekki maettur. I Þjóðviljanum í gær var það þó reynt. Í samtali við Huseby er hann láttinn hafa eftirfarandi eftir Rússanum Girkelka:

„Ástæðan var sú, hjelt hann, (þ. e. Girkelka), að Lipp teldi sig ekki vera í nögu góðri æfingu og svo væri hann tugþrautarmaður og væri að búa sig undir Olympiuleikana að sumri og vildi líklega ekki deila kröftum sinum í harðri kúluvarpskeppni í Berlin“. (!!!).

Pá vitum við það. — Ekki skýrir blaðamaðurinn frá því, hvað hinu rússneski Girkelka hafi haldið, að Lipp hafi líklega talið ástæðu þess, að hann var ekki sendur til kepni á Evrópumeistaramótið í Oslo 1946 og Brussel 1950 og aldrei verið sleppt vestur fyrir járnþjaldið.

Huseby er annars ánægður með Berlinarmótið. Enda getur hann verið það, þar sem úrslita keppnin „gleymdist“ hvorki í kúluvarpi nje kringlukasti og hann vann hvortveggja.

31. ágúst

31. ág.

Hver skilur gátuna?

Fyrir nokkrum dögum var hjer i Dagbókinni bent á nokkur málblóm úr Tímanum um Reykjavík þessa dagana.

Í grein í Tímanum var sagt, að Reykjavík væri „orðin naðra, sem drekkur blóð begnanna“, að Reykjavík væri „náriki, og jafnvel þótt ekki sje hægt að benda á neinn aftökustað, þá skiptir það ekki máli, þar sem að hún étur fólkis á fæti“.

Þetta voru nokkur sýnิhorn. Vist eftir Pjetur Jakobsson, en ekki Gísla Sigurbjörnsson, sem lætur sjer nægja að dunda við að tina einstakar tölur út úr bæjarreikningunum og skrifa undir dulnefni.

Hjá þeim síðarnefnda er aðalvand lætingin út af því, hvað „við Framsóknarmenn“, eins og það er orðað — höfum alltaf sjeð, að fjármálum Reykjavíkur væri illa stjórnað.

I því sambandi má rifja upp bessar staðreyndir:

1. Á undanförnum 5 árum hafa rekstrarútgjöld bæjarsjóðs alltaf verið lægri en áætlað var í fjárhagsáætlun bæjarins, nema s.l. ár, vegna gengisbreytingarinnar og hækkandi vísitölu.

2. Á s. l. 5 árum hefir rekstrarafgangur og afskriftir bæjarsjóðs numið samtals 60.6 millj. króna.

3. Á s. l. 5 árum hefir hrein eign Reykjavíkurbæjar nálega tvöfaldast, eða vaxið úr 79.9 millj. kr. 31. des. 1945, upp í 150.4 millj. kr. 31. des. 1950.

Undarlegt, að fólkisíð skuli allt vilja streyma til Reykjavíkur til þess að láta „nöðruna“ drekka úr sjer blóðið — eða „éta sig á fæti“.

Hver skilur þá gátu?

Frjáls markaður fyrir íslenskar afurðir minni en stjórninni tókst að útvega með samningum RÚSSAR TÖLDU ÍSLENSKAR AFURÐIR ALLTOF DÝRAR

GAGNRÝNI á stjórnvöldin og skylda þeirra til að svara til sakar er vissulega einn meginþátturinn í þjóðskipulagi lýðrædisins. En ef gagnrýnin á að koma að notum, verður hún að vera byggð á staðreyndum og vera flutt fram af heilbrigðri skynsemi og sannleiksást. Sá stjórnaranastöðuflokcur, sem þessa gætir, getur vissulega gert mikið gagn og verið þjóðsinni þarfur.

Grafa undan lýðræðinu

Kommúnistar eru lýðræðinu andsnúinir og trúu ekki á að ferðir þess, nema til þess eins að grafa undan því sjálfa. Frá þeim er því ekki að búast við uppbyggilegri gagnrýni eða þjóðhollri, þar sem þeim er annara um að þjóna öðrum hagsmunum en íslenskum.

Sást það glögglega síðast við atkvæðagreiðslu við 2. umræðu fjárlaga. Þá greiddu kommunistar atkvæði með fjárveitingum til þeirra alþjóðastofnana einna, er Rússar eru þáttakendur í, en á móti hinum. Ákefð þessara þingmanna í að elta Rússu var m. a. s. svo mikil, að sumir þeirra greiddu atkvæði á móti samningsbundnu tillagi til alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar. Ekki voru það þó nema tveir, sem ljetu hafa sig til að snúast gegn bessum samtökum á móti sjúkdómnum.

Um Alþýðuflokkinn er öðru máli að gegna. Hvað, sem um hann verður að öðru leyti sagt, er ekki hægt að vjefengja, að hann er lýðræðisflokkur og eng um slíkum tengslum bundinn við erlenda hagsmuni sem kommunistar.

Allir þekkjum við ábyrgðartilfinningu hans, mat hans á málefnum umfram menn og einstaka örðheldni.

Ástæðan syrir tapi Alþýðuflokkins

Alþýðuflokkurinn lofaði að vera á móti gengislækkun eftir kosningar. Að vísu varð það loftorð strax nokkuð ankanalegt, þar sem flokkurinn beitti sjer fyrir gengislækkun í miðri kosningahriðinni. Niðurstaðan varð og sú, að Alþýðuflokkurinn einn tapaði í kosningunum. Það var eðlilegt, því að kosningabaráttu flokksins braut allveg í bága við það, sem hann áður hafði sagt og gert, því að ef enga róttækra ráðstafana var nú þörf, hvernig gátu forustumenn Alþýðuflokkins þá skýrt afstöðu sína í þessum efnum áður fyrr?

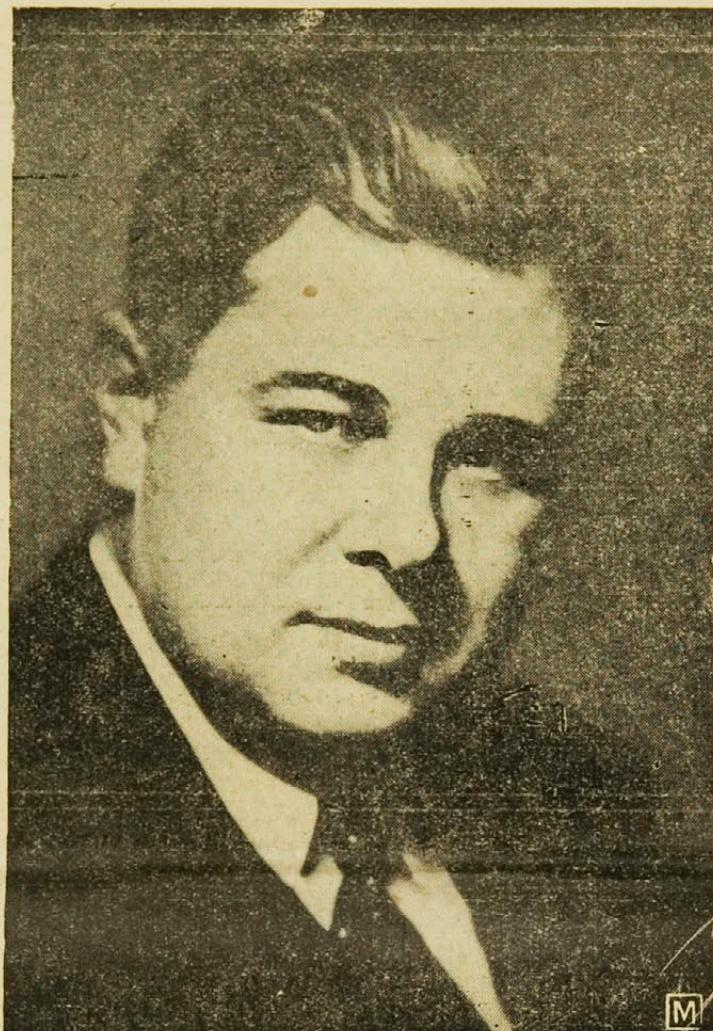
Kauphækkanir glæpur

Hvernig vill Emil Jónsson skýra ummæli sín frá 29. apríl 1947, þegar hann sagði:

„Þegar því þessari baráttu ríkisstjórnarinnar við dýrtíðina og baráttu fyrir því að burfa ekki að ráðast á launakjörin til lækunnar, er svarað af kommuúnistum með kröfum um gagn- ráðstafanir til hækunar á sí grunnkaupi, þá er það ekki verkalyðsmaðabaráttu, ekki einu sinni pólitisk baráttu, eins og hún hefur tilkast hjer hjá okkur, heldur beinlinis glæpur. Jeg kalla það glæpsamlegt, að

Kommúnistar fagna markaðsörðugleikunum

Útvarpsræða Bjarna Benediktssonar utanríkisráðherra við fjárlagaumræðurnar.

Bjarni Benediktsson utanríkisráðherra.

ætla sjer að knýja fram nú hækkanir.“ —

Emil Jónsson og Alþýðuflokkurinn veit, að þennan glæp tókst að drýgja. Almenn grunnkaupshækkan átti sjer stað sumarið 1947.

Afleiðing hennar ofan á það, sem fyrir var, varð svo sú, eftir því sem Alþýðublaðið 28/9 1947 hefur eftir Stefáni Jóhanni Stefánssyni á Alþýðuflokkfundi í Iðnó: „Hinn

grunnkaupshækkan átti sjer stað sumarið 1947.

Afleiðing hennar ofan á það, sem fyrir var, varð svo sú, eftir því sem Alþýðublaðið 28/9 1947 hefur eftir Stefáni Jóhanni Stefánssyni á Alþýðuflokkfundi í Iðnó: „Hinn

grunnkaupshækkan átti sjer stað sumarið 1947.

Afleiðing hennar ofan á það, sem fyrir var, varð svo sú, eftir því sem Alþýðublaðið 28/9 1947 hefur eftir Stefáni Jóhanni Stefánssyni á Alþýðuflokkfundi í Iðnó: „Hinn

grunnkaupshækkan átti sjer stað sumarið 1947.

“Pess bera menn sár um

Útvarpsræði Bjarna Benediktssonar utanríkismálaráðh.

Framh. af bls. 4.
Íslensk stjórnvöld æ ofan í æ óskað eftir, að reyndir yrðu viðskiptasamningar milli Íslendinga og Rússu. Rússnesk stjórnvöld hafa yfirleitt ekki sinnt þeim óskum, en fólu þó verslunarfulltrúa sínum hjer á landi, Pantchenko að nafni, sem dvaldi hjer árum saman, að ræða við íslensk stjórnvöld um viðskipti sumarið 1949.

I skýrslu þess embættismanns, Gunnlaugs Pjeturssonar, sem mestan þátt tók í þeim umræðum, segir svo:

Litill áhugi Rússa

„Rússneski verslunarfulltrúinn skýrði frá því, að Sovjetíkin hefðu engan áhuga á að kaupa hraðfrystan fisk. Kvað hann voru þessa vera allt of dýra. I öðru lagi hefðu Rússar ekki nægar kæligeymslur fyrir fiskinn og loks kynni almenningu þar í landi ekki að meta þessa voru, því að eftirlspurn eftir henni væri engin. Taldi hann, að eftir að skömmtun hefði verið afnumin í Sovjetíkinum, væri loka fyrir skot, að þessi vara gæti gengið út þar. Af hálfu Sovjetíkjanna var heldur ekki neinn áhugi að kaupa þorskalýsi.“

Þær vorur, sem Rússar þá virtust hafa hug á að kaupa voru þær, sem auðseljanlegastar eru, svo sem saltsild og sildarlýsi. Þessar vorur vildu þeir þó einungis kaupa í voruskiptum.

Um þetta segir enn fremur í tilvitnaðri skýrslu:

Vildu greiða lægra verð

„I viðræðum þessum kom í ljós, að það verð, sem Sovjetíkin töldu sjer fært að greiða fyrir þessar afurðir okkar, var mun lægra en það verð, sem við höfðum þegar samið um við önnur ríki fyrir á árinu. Þá var verð rússnesku varanna mun hærra en á sams konar vörum annars staðar frá og sumt úr hófi fram, eins og t. d. verð ymissa kornvara. Var þess því enginn kostur, að verðjafna milli útflutnings og innflutnings.“

Því fer fjarri, að Íslendingum einum gangi treglega að gera viðskiptasamninga við Rússu.

Hin stórkostlega aukning Rússu sjálfrá á fiskveiðum sínum gerir það að verkum, að þeir eru sjerstaklega ófúsir að kaupa fisk af öðrum þjóðum. Þannig hefur t. d. Sigurður Hafstað, sendifulltrúi Íslands í Moskva upplýst, að í viðskiptasamningi Svíja og Rússu frá 1946 sje gert ráð fyrir, „að Rússar kaupi árlega til 1951 fisk og sild fyrir 20 milljónir sánskar krónur. Síðustu árin hafa þeir ekkert keypt af þessum vörum“, segir í skýrslu Sigurðar Hafstaðs frá 24. nóvember s.l.

Efla sínar eigin fiskveiðar

Skýringin á þessu er, eins og jeg áðan sagði, vafalaust að nokkrum leyti sú, að Rússar hafa í 5 ára áætlun sinni, sem sett var 1946, ákvæðið stórkostlega eflingu fiskveiðanna. En hjer blandast einnig inn í, að Rússar hafa mjög dregið úr skiptum sínum við aðrar þjóðir en þær, sem tengdar eru þeim sjer stökum stjórnmalaböndum.

Frægasta dæmið um það er yfirlýsingin frá 31. desember 1948, þegar berum orðum var

fram tekið, að rússneska stjórnin mundi minnka viðskiptin við Júgoslaviu niður í 1/8 frá því, sem áður hafði verið, vegna bess að henni likaði ekki stefna stjórnarinnar i Júgoslaviu. Hefur sú afstaða þeirra ekki enn breyst samkvæmt því, sem sagt var í frjett ríkisútvarpsins 27. apríl s.l.

Dæmið frá Tító

Þar segir orðrjett á þessa leið:

„Tító kvaðst því miður verða að telja, að horfur væru ekki góðar á því, að sambúðin við Ráðstjórnarrikin mundi batna. Júgoslavar mundu halda áfram að treysta viðskiptatengslin sin við Vestur-Evrópuríkin, annars myndu Austur-Evrópuríkin svelta þá í hel.“

Þessi voru ummæli Títós, og ennþá hafa kommunistar hjer á landi ekki þorað að gera lítið úr orðum hans í almenna áheyrn, að minnsta kosti.

Vinur Brynjólfss Bjarnasonar og sessunautur frá Rússlandi forðum, Kuusinen, gæti og eflausht hvíslað að honum skýringum á því, af hverju verslunararsamningar Rússa og Finna hafa í veturn gengið jafn-treglega og raun ber vitni um.

Og í gærkvöldi heyrðu menn, að Áki Jakobsson taldi sig ekki lengur þurfa að hvísla því, að ástæðan til þess, að Rússar vildu ekki versla við Íslendinga væri sú, hve vondur maður jeg væri. En aðalsönnun

vonsku minnar var sú, að jeg taldi hentara að hafa aðra trúnum aðarmenn um afurðasölu en kommúnista-bingmanninn Lúðvík Jósefsson.

Kommúnistar fagna erfðileikunum

Kommúnistar þykjast nú hafa himinn höndum tekið yfir því, að þunglega horfir með sölu ymissa íslenskra afurða. Það er rjett, að svo gerir, en allra síst ber að saka íslensku ríkisstjórnina fyrir það. Sjest það best á því, að það er fyrst eftir að aðrar stjórnir hætta að kaupa íslenskar afurðir með milliríkjasamningum, svo sem t. d. hraðfrysta fiskinn, sem aðal markaðsþugleikarnir byrja. Íslensku ríkisstjórninni hefur sem sje árum saman tekist að selja þessa voru, meira að magni og fyrir hærra verð en frjáls markaður sagði til um. Bendir það til allt annars en að íslenska ríkisstjórnin hafi legið á liði sínu.

Það er þegar ríkisafskiptin úti i löndum hverfa, sem hið sanna í þessu kemur í ljós. Þá verður ber sú staðreynd, að frjáls markaður fyrir vöruna er mun minni en íslensku stjórninni tókst að útvega, að meðan milliríkjasamningum um ákvæðnar sölur varð við komið.

Ábyrgðarverð er ekkert bjargráð

Íslendingar þekkja markaðsþugleika frá fyrri tínum. Til lausnar á þeim vanda verða allir góð viljaðir menn að leggja sig fram, og mun vissulega ekki standa a starfsbræðrum mínum nje mjer um það.

Vist er, að bjargráðið í þeim efnum er ekki það, að ríkið haldi áfram að taka ábyrgð á verði framleiðslunnar og þar með vera í raun og veru aðal-kaupandi hennar. Markaðannar er ekki óleita upp í Stjórnar-riði eða hjer í solum Alþingis,

heldur hja neytendum vörunnar úti í löndum.

Kommúnistar kvaka si og æ um markaði í Rússlandi, sem Rússar sjálfir segja, að eigi sje til. En kommunistar þegja um þau sannindi, sem allir þekkja, er eitthvað fylgjast með alþjóðamálum, að stefna Rússa er nú einmitt sú að byggja upp sem einangraðast og óháðast efnahagskerfi á þeim miklu landflænum, er þeir ráða yfir. Þess vegna eru það þeir, sem hafa slitið, eða torveldið verslunarartengslin við löndin utan við járntjaldið, en ekki hin frjálsu lönd, sem hafa slitið tengslin við þá.

Enginn skyldi halda, að það væri tóm tilvilmjun, að kommunistar snúa hjer sannleikanum alveg við eða þetta væri eina málið, sem Áki Jakobsson segir ekki satt um. Nei, slikar eru einmitt starfsaðferðir kommúnista.

Ummæli Áka á stálþræði

Menn minnast, að kommunistar hjeldu nú í vor upp á ársafmæli upphöts síns hjer fyrir framan Alþingishúsið 30. mars í fyrra. Á samkomu þessari töluduðu nokkrir forsprakar kommúnista, þar á meðal Áki Jakobsson. Flestar bóttr ræðurnar bragðaðaðar. Þó skáru sig úr nokkur ummæli Áka Jakobssonar, sem birt voru að meginefni í blöðum, en Þjóðviljinn mótmælti.

Vakti það töluberða athygli, að Þjóðviljinn birti hinar til-komuminni ræður, en skaut undir stórlagnaðarboðskap hins fyrrverandi ráðherra.

En svo vildi til, að fyrirhyggjusamur borgari notaði sjer það, að ræðuhöldunum var útvarpað gegnum hátalara, er var á fundarhúsinu. Hann tók ræðurnar því niður á stálþræði. Í ræðu Áka Jakobssonar, þessa háttvitta bingmanns og fyrrverandi ráðherra, sem hefur með hátiðlegu heiti, dags. 10. janúar 1944, lagt „drengskap sinn við að rækja með trúmannsku og samviskusemi þau málflutningsstörf“, sem honum verða falin, segir meðal annars á þessa leið:

„Barnalegt“ að segja satt

„Jeg verð að segja það, að þegar jeg sje dómsniðurstöðurnar, þá myndi jeg ráðleggja hvernig um einum, sem mæta ætti fyrir dómsstóli, eins og þessum, sem hjerna er, að vera ekki of barnalegt, þegar hann mætir, af því að það virðist vera niðurstöður dómarsans, að þegar menn hafa skýrt rjett og satt frá, ja, þá er þeim refsad alveg sjerstaklega fyrir það.“

Þetta var það, sem Þjóðviljinn bagði um, en stálþræðurinn sagði eftir Áka.

Þessi ummæli eru eftirtektar verð um margt. Með þeim er ját að, að þeir af sakborningunum, sem sögðu rjett og satt frá, hafi bannig lazt til gögn fyrir dómsáfelling sinni.

Með þessu er einnig gefið í skyn, að sumir, sem ekki voru svo „barnalegt“, að segja „satt og rjett frá“, hafi þar með sloppið.

Af 4 sakborningum, sem sýkn aðir voru í hierði, var Áki Jakobsson verjandi briggja. Maðurinn, sem að eigin sögn, segist segja satt og rjett frá, hafi þar með

út af fyrir sig skiptir það ekki öllu mál, hvort þeir verða premur eða fjórum fleiri eða færri, sem dæmdir verða fyrir upphötið 30. mars 1949.

Hjeldu sig í skúmaskotunum

Aðalforsprakkarnir, þeir, sem egndu unglingsana til óhæfu verkanna, voru hvort eð er fæst í svo „barnalegit“ að hafa sig sjálfir mikil í frammi. — Þeir hjeldu sig flestir í skúmaskotunum, svo sem þeirra er vandi, þegar svipað stendur á.

Hitt er miklu alvarlegra, að einn af þeim mönnum, sem unnið hefur drengskaparheit að því að þjóna rjettvisinu í landinu með trúmannsku og samviskusemi, segir sjálfur í almanna áheyrn, að hann telji „barnalegt“ að skýra „satt og rjett frá“. Út yfir tekur þó, að þetta skuli vera fyrrverandi ráðherra og ennverandi alþingismaður.

Enginn skyldi heldur halda, að Þjóðviljinn hefði skotið þess reyna að þegja þau í hel, vegna þess að kommunistar væru þeim ósamáma. Það átti að reyna að þaga þau í hel, vegna þess að ekki þykir hagkvæmt, að menn út í frá fái að kynnast grundvallarreglum þeim, sem kommunistar fara eftir í starfi sínu. Þeim boðskap, sem Lenin orðaði þannig í ritinu „Barnasjúkdómar vinstrí stefnunnar í kommúnismamanum“: „Við verðum að vera reiðubúnir að nota brögð, svik, lögþrot, að skjóta undan og fela sannleikann“. —

En þegar sagt var frá þessum ummælu hjer á landi, ætlaði Þjóðviljinn að ærast. „Rjettarvernd“ kommúnista

Kommúnistar segja að visu, að málafærlin út af afbrotunum frá 30. mars 1949 sje rjettarof-sókn af minni hálfu, og af því tilefni kaus hátiðarsamkoma á upphötsafmælinu sjerstaka „nefnd til að undirbúa og skipu leggja rjettarvernd“.

Formaður þeirrar nefndar er Þorvaldur nokkur Þórarinsson, lögfræðingur. Varð hann almenningi að umræðuefni í vetrur, er hann lýsti yfir því að stúdentafundi, að hann væri fús að flytja til Rússlands og setjast þar að. Þessi yfirlýsing fladdi almenning svo, að á örskómmum tíma safnaðist við vegar að veruleg fjárhæð til að kosta austurför mannsins og koma honum þannie af höndum Íslendinga. Þegar til kom revnd ist náungi þessi hins vegar hugaði i munni en hiarta oð skorti kíark til að standa við orð sín. Síður hann því enn sem fastast í ibúð heirri, sem hann á sínum tíma öðlaðist með því að láta bera út á götuna ekki með nokkrum munaðarlaus børn, svo sem fræt er orðið. Út því að þessi maður er sá fremsti og flekklausasti, sem kommúnistar velja til rjettarverndar hjer á landi, þarf ekki að fara mörgeum orðum um hina, hvers konar fuglar þeir muni vera, nái hvers skjóls ekki eða mun aðarleysingar muni eiga að vænta undir verndarvæng þeirra.

Þar er gagnrýni svarað með frelsissviftingu, þrælkunavinnu, útlegð eða lifflati. Hjer er gagnrýnin viðurkennd sem sjálfsaður þáttur heilbrigðs stjórnafars. Sá, sem ekki getur svarað gagnrýnni með rökum, hlytur að missa fylgi og hverfa frá völdum. Þessi háttur er óneitanlega óhentuzi fyrir lielega valdhafa en hinn kommúnistiski. En hann er almenningi miklu hentari, undirstaða framfara hans og frelsis. Þess vegna munu Íslendingar aldrei ótilneyddir fallast á kenningar kommúnista, heldur óhvilkilir hálða trygð við rjettarverndi einstaklinganna, við rjettinn til gagnrýni og önnur hærðar. Óró eru prýð meiningarinnar ar en afneitun kommúnismans.

Ungverski domsmálaráðherrann sagði t. d. hinn 30. janúar 1948, að „eitt af sönnunar-gögnunum nú að dögum vært pólitisk afstaða hins ákærða“, og hinn 29. janúar 1949: „Dómarrarnir verða að hegða sjer samkvæmt kenningum Marx og Lenins“, og hinn 16. október 1948 sagði aðalsaksóknarinn í Rúmeníu: „Hinn löglaðrói dómari verður að losa sig við hið lögfræðilega hugarfar“.

Jeg held, að Áki Jakobsson burfi engu að kvíða í þessu. Hann hefur í þessu sem öðru hlýtt boði meistaranna í Moskva og hreinsað sig alveg af því lögfræðilega hugarfari, sem hann kann að hafa kámast af í lagadeildinni forðum.

Úrslitadómurinn hjá hæstarjetti

Kommúnistar prjedika það, að málssóknin á mennina frá 30. mars 1949 sje persónuleg ofssókn af minni hálfu. Auðvit- að er jeg ekki óskeikull frekar en aðrir og sannarlega kem jeg svo mikil við sögu þessara atburða, að jeg get ekki verið dómari um sekt manna þessara eða sýknun.

Það er að visu embættiskylða míni að höfða mál gegn mönnunum frá 30. mars 1949. Ella hefði jeg síálfur unnið til refsingar. En aðrir dæma í því máli. Jeg kem þar hversi næri. Úrslitadómurinn er hjá hæstarjetti.

En dómarrar hæstarjettar njóta vissulega þess trausta, að almenningur veit að engin hætta er á, að saklaus maður verði dæmdur til refsingar af Hæstarjetti Íslands. Af einhverjum ástæðum er kommúnistum bó illa við, að miklar frjettir berist af störfum hæsta rjettar að þessu ári. Því að nái hafa þeir flutt tillögu um að fella nið